

I

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1182/2007 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Σεπτεμβρίου 2007

για τη θέσπιση ειδικών κανόνων όσον αφορά τον τομέα των οπωροκηπευτικών, για την τροποποίηση των οδηγιών 2001/112/ΕΚ και 2001/113/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 827/68, (ΕΚ) αριθ. 2200/96, (ΕΚ) αριθ. 2201/96, (ΕΚ) αριθ. 2826/2000, (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 και (ΕΚ) αριθ. 318/2006 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το ισχύον καθεστώς για τον τομέα των οπωροκηπευτικών έχει θεσπιστεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽²⁾, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά⁽³⁾, και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2202/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, περί καθεστώτος ενίσχυσης των παραγωγών ορισμένων εσπεριδοειδών⁽⁴⁾.
- (2) Με βάση την κτηθείσα πείρα, κρίνεται αναγκαίο να τροποποιηθεί το καθεστώς στον τομέα οπωροκηπευτικών προκειμένου να επιτευχθούν οι ακόλουθοι στόχοι: βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και μεγαλύτερος προσανατολισμός

του τομέα προς την αγορά προκειμένου να συμβάλει στην επίτευξη βιώσιμης παραγωγής η οποία θα είναι ανταγωνιστική τόσο στην αγορά της Κοινότητας όσο και στις αγορές του εξωτερικού, περιορίζοντας τις διακυμάνσεις στο εισόδημα των παραγωγών οι οποίες προκαλούνται από τις κρίσεις στην αγορά, αύξηση της κατανάλωσης οπωροκηπευτικών στην Κοινότητα και συνέχιση των προσπάθειών που καταβάλλει ο τομέας για τη διατήρηση και την προστασία του περιβάλλοντος.

- (3) Δεδομένου ότι οι στόχοι αυτοί είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη λόγω της κοινής φύσης της αγοράς οπωροκηπευτικών και, μπορούν συνεπώς, λόγω της ανάγκης για περαιτέρω κοινή δράση, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που θεσπίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (4) Η Επιτροπή υπέβαλε χωριστή πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών η οποία θα μπορούσε αρχικά να ενσωματώνει ορισμένες διατάξεις οριζόντιου χαρακτήρα οι οποίες καλύπτουν τον τομέα των οπωροκηπευτικών και οι οποίες ισχύουν για μια σειρά άλλων γεωργικών προϊόντων, και συγκεκριμένα τις διατάξεις για διαχειριστική επιτροπή. Είναι σκόπιμο να διατηρηθούν οι διατάξεις αυτές στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και (ΕΚ) αριθ. 2201/96. Ωστόσο, οι διατάξεις αυτές θα πρέπει να επικαιροποιηθούν και να απλουστευθούν ώστε να διευκολυνθεί η ενσωμάτωσή τους στον κανονισμό για την κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 175 της 27.7.2007, σ. 53.

⁽²⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 47/2003 της Επιτροπής (ΕΕ L 7 της 11.1.2003, σ. 64).

⁽³⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 29. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την πράξη προσχώρησης του 2005.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 49. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την πράξη προσχώρησης του 2003.

- (5) Όσον αφορά άλλες διατάξεις που αφορούν συγκεκριμένα τον τομέα των οπωροκηπευτικών, η έκταση των αλλαγών που επέρχονται στο ισχύον καθεστώς καθιστά αναγκαία, για λόγους σαφήνειας, την ενσωμάτωση όλων αυτών των διατάξεων σε χωριστό κανονισμό. Στις περιπτώσεις που οι διατάξεις αυτές έχουν επίσης, ως ένα βαθμό, οριζόντιο χαρακτήρα και ισχύουν για σειρά άλλων γεωργικών προϊόντων, όπως εκείνες που

αφορούν τα πρότυπα εμπορίας και το εμπόριο με τρίτες χώρες, θα πρέπει επίσης να επικαιροποιηθούν και να απλουστευθούν ώστε να διευκολυνθεί η μεταγενέστερη ενσωμάτωσή τους στον προαναφερόμενο κανονισμό του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών. Συνεπώς, δεν είναι σκόπιμο να καταργηθούν ή να τροποποιηθούν, με τον παρόντα κανονισμό, υφιστάμενα νομοθετήματα οριζόντιου χαρακτήρα, εκτός αν έχουν καταστεί παρωχημένα ή άνευ αντικειμένου, ή δεν ρυθμίζονται, λόγω της φύσης τους, στο επίπεδο του Συμβουλίου.

- (6) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αφορά τα προϊόντα που καλύπτονται από τις κοινές οργανώσεις αγορών στους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά. Ωστόσο, οι διατάξεις σχετικά με τις οργανώσεις παραγωγών και τις διεπαγγελματικές οργανώσεις κ. συμφωνίες ισχύουν μόνον για τα προϊόντα που καλύπτονται από την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών και η διάκριση αυτή θα πρέπει να διατηρηθεί. Το πεδίο εφαρμογής της κοινής οργάνωσης των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών θα πρέπει επίσης να επεκταθεί σε ορισμένα καρκευτικά φυτά ώστε να μπορέσουν να επωφεληθούν από το εν λόγω καθεστώς. Επί του παρόντος, το θυμάρι και ο κρόκος (ζαφωρά) καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 827/68 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργάνωσης αγοράς για ορισμένα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα II της συνθήκης⁽¹⁾, από τον οποίον θα πρέπει, κατά συνέπεια, να αφαιρεθούν.
- (7) Τα πρότυπα εμπορίας και ιδίως εκείνα που αφορούν τον ορισμό, την ποιότητα, την ταξινόμηση σε μεγέθη, το μέγεθος, την πρώτη και δεύτερη συσκευασία, την αποθήκευση, τη μεταφορά, την παρουσίαση, την εμπορία και την επισήμανση θα πρέπει να εφαρμόζονται σε ορισμένα προϊόντα ώστε να καταστεί δυνατός ο εφοδιασμός της αγοράς με προϊόντα ομοιογενούς και ικανοποιητικής ποιότητας. Επιπλέον, ενδέχεται να χρειάζεται να θεσπιστούν ειδικά μέτρα, ιδίως δε σύγχρονες μέθοδοι ανάλυσης και άλλα μέτρα για τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών των σχετικών προτύπων, προκειμένου να αποφεύγονται οι καταχρήσεις όσον αφορά την ποιότητα και τη γνησιότητα των προϊόντων που προσφέρονται στους καταναλωτές, καθώς και οι τυχόν επακόλουθες σημαντικές διαταραχές των αγορών.
- (8) Επί του παρόντος, η οδηγία 2001/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, για τους χυμούς φρούτων και ορισμένα ομοειδή προϊόντα που προορίζονται για τη διατροφή του ανθρώπου⁽²⁾, και η οδηγία 2001/113/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, για τις μαρμελάδες, τα ζελέ και τις μαρμελάδες εσπεριδοειδών καθώς και την κρέμα κασάνου που προορίζονται για τη διατροφή του ανθρώπου⁽³⁾, προβλέπουν συγκεκριμένες διατάξεις για την παραγωγή, τη σύνθεση και την επισήμανση των προϊόντων αυτών. Ωστόσο, οι κανόνες αυτοί δεν είναι πλήρως επικαιροποιημένοι ώστε να λαμβάνουν υπόψη τις εξελίξεις των σχετικών διεθνών προτύπων και, κατά συνέπεια, θα πρέπει να τροποποιηθούν προκειμένου να επικαιροποιηθούν.
- (9) Η παραγωγή και εμπορία οπωροκηπευτικών θα πρέπει να συνεκτιμά τα περιβαλλοντικά θέματα, τόσο στο επίπεδο των

καλλιεργητικών πρακτικών όσο και στο επίπεδο της διαχείρισης των αποβλήτων και της διάθεσης των προϊόντων που αποσύρονται από την αγορά, ιδίως όσον αφορά την προστασία της ποιότητας των υδάτων και τη διατήρηση της βιοποικιλότητας και του τοπίου.

- (10) Οι οργανώσεις παραγωγών είναι οι βασικοί παράγοντες του καθεστώτος στον τομέα των οπωροκηπευτικών του οποίου διασφαλίζουν, στο επίπεδο τους, την αποκεντρωμένη λειτουργία. Λόγω της όλο και πιο συγκεντρωμένης ζήτησης, η συγκέντρωση της προσφοράς μέσω των οργανώσεων αυτών εξακολουθεί να αποτελεί οικονομική ανάγκη για την ενίσχυση της θέσης των παραγωγών στην αγορά. Η συγκέντρωση αυτή θα πρέπει να πραγματοποιείται σε εθελοντική βάση και να αποδεικνύεται η χρησιμότητά της, μέσω της έκτασης και της αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών που προσφέρουν οι οργανώσεις παραγωγών στα μέλη τους. Δεδομένου ότι οι οργανώσεις παραγωγών ενεργούν αποκλειστικά προς το συμφέρον των μελών τους, θα πρέπει να θεωρείται ότι ενεργούν εξ ονόματος των μελών τους και για λογαριασμό τους όσον αφορά οικονομικά θέματα.
- (11) Η πείρα αποδεικνύει ότι οι οργανώσεις παραγωγών αποτελούν το ορθό μέσο για τη συγκέντρωση της προσφοράς. Ωστόσο, η κατανομή των οργανώσεων παραγωγών στα κράτη μέλη είναι ανομοιογενής. Προκειμένου να καταστούν ελκυστικότερες οι οργανώσεις παραγωγών, θα πρέπει να προβλεφθεί περισσότερο ευέλικτη λειτουργία τους, στο μέτρο του δυνατού. Η ευελιξία αυτή θα πρέπει να αφορά ιδίως το φάσμα προϊόντων μιας οργάνωσης παραγωγών, τις επιτρεπόμενες απευθείας πωλήσεις και την επέκταση των κανόνων στους παραγωγούς που δεν είναι μέλη μιας οργάνωσης, καθώς και την άδεια των οργανώσεων παραγωγών να ασκούν οποιαδήποτε από τις δραστηριότητες των μελών τους και να αναθέτουν υπεργολαβικά ορισμένες δραστηριότητες, μεταξύ άλλων σε θυγατρικές, πάντοτε υπό τις αναγκαίες προϋποθέσεις.
- (12) Μια οργάνωση παραγωγών θα πρέπει να αναγνωρίζεται από το κράτος μέλος στο οποίο υπάγεται ως συμβάλλουσα στην επίτευξη των στόχων της κοινής οργάνωσης αγοράς μόνον εφόσον το καταστατικό της επιβάλλει ορισμένες απαιτήσεις στην ίδια και τα μέλη της. Η σύσταση και η εύρυθμη λειτουργία επιχειρησιακών ταμείων απαιτούν, κατά κανόνα, από τις οργανώσεις παραγωγών να αναλαμβάνουν το σύνολο των σχετικών οπωροκηπευτικών που παράγουν τα μέλη τους.
- (13) Οι ομάδες παραγωγών των κρατών μελών που προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004 ή αργότερα, οι οποίες επιθυμούν να αποκτήσουν το καθεστώς οργάνωσης παραγωγών σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να τύχουν μεταβατικής περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας είναι δυνατόν να λαμβάνουν εθνική και κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή, εφόσον οι ομάδες παραγωγών αναλάβουν ορισμένες δεσμεύσεις.
- (14) Για να καταστούν οι οργανώσεις παραγωγών περισσότερο υπεύθυνες, ιδίως όσον αφορά τις χρηματοοικονομικές τους αποφάσεις, και για να προσανατολιστούν οι δημόσιοι πόροι που τους διατίθενται προς τις μελλοντικές απαιτήσεις, θα πρέπει να καθοριστούν οι όροι υπό τους οποίους μπορούν να χρησιμοποιούνται οι εν λόγω πόροι. Η συγχρηματοδότηση των επιχειρησιακών ταμείων που συνιστούν οι οργανώσεις παραγωγών αποτελεί πρόσφορη λύση. Σε ειδικές περιπτώσεις, θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα πρόσθετης χρηματοδότησης. Για τον έλεγχο των κοινοτικών δαπανών, θα πρέπει να καθοριστεί ανώτατο όριο όσον αφορά τις ενισχύσεις που χορηγούνται στις οργανώσεις παραγωγών που συνιστούν επιχειρησιακά ταμεία.

(1) ΕΕ L 151 της 28.2.2006, σ. 16. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 865/2004 (ΕΕ L 161 της 30.4.2004, σ. 97· διορθώθηκε στην ΕΕ L 206 της 9.6.2004, σ. 37).

(2) ΕΕ L 10 της 12.1.2002, σ. 58.

(3) ΕΕ L 10 της 12.1.2002, σ. 67. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/84/ΕΚ (ΕΕ L 219 της 19.6.2004, σ. 8).

- (15) Στις περιφέρειες στις οποίες η οργάνωση της παραγωγής είναι περιορισμένη, θα πρέπει να επιτρέπεται η χορήγηση πρόσθετης εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής. Στην περίπτωση των κρατών μελών που υστερούν όσον αφορά τις δομές, θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα επιστροφής των δαπανών αυτών από την Κοινότητα.
- (16) Για λόγους απλούστευσης και προκειμένου να μειωθεί το κόστος του καθεστώτος, θα ήταν χρήσιμο να εναρμονιστούν, στο μέτρο του δυνατού, οι διαδικασίες και οι κανόνες επιλεξιμότητας των δαπανών στο πλαίσιο των επιχειρησιακών ταμείων με τις διαδικασίες και τους κανόνες των προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης, με την υποχρέωση των κρατών μελών να θεσπίζουν εθνική στρατηγική για τα επιχειρησιακά προγράμματα.
- (17) Για να ενισχυθεί περαιτέρω η δράση των οργανώσεων παραγωγών και των ενώσεων τους και για να διασφαλιστεί η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη σταθερότητα της αγοράς, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να επεκτείνουν, υπό ορισμένους όρους, στο σύνολο των παραγωγών μιας περιφέρειας που δεν είναι μέλη οργάνωσης παραγωγών, τους κανόνες, ιδίως όσον αφορά την παραγωγή, την εμπορία και την προστασία του περιβάλλοντος, οι οποίοι έχουν θεσπιστεί από μία οργάνωση ή ένωση παραγωγών για τα μέλη της στη συγκεκριμένη περιφέρεια. Εφόσον αιτιολογείται δεόντως, ορισμένα έξοδα που προκύπτουν από την επέκταση των κανόνων θα πρέπει να βαρύνουν τους συγκεκριμένους παραγωγούς, δεδομένου ότι επωφελούνται από την επέκταση αυτήν. Ωστόσο, οι εν λόγω κανόνες δεν θα πρέπει να επεκτείνονται στους παραγωγούς βιολογικών προϊόντων, χωρίς τη συναίνεση ουσιαστικού μέρους των παραγωγών αυτών. Πρέπει να επιτραπεί η ταχεία επέκταση των κανόνων αυτών ώστε να λαμβάνονται μέτρα πρόληψης και διαχείρισης κρίσεων ώστε οι κρίσεις να αντιμετωπίζονται ταχέως.
- (18) Με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 2200/96, (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και (ΕΚ) αριθ. 2202/96 έχει θεσπιστεί μια σειρά ετερόκλητων καθεστώτων ενίσχυσης για ορισμένα οπωροκηπευτικά. Ο αριθμός και η ανομοιογένεια των καθεστώτων αυτών έχουν καταστήσει τη διαχείρισή τους ιδιαίτερα περίπλοκη. Παρόλο που τα καθεστώτα αυτά αφορούσαν συγκεκριμένα οπωροκηπευτικά, δεν κατάφεραν να συνεκτιμήσουν πλήρως τις περιφερειακές συνθήκες παραγωγής και δεν κάλυπταν όλα τα οπωροκηπευτικά. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί διαφορετικό μέσο στήριξης των παραγωγών οπωροκηπευτικών.
- (19) Εξάλλου, τα καθεστώτα ενίσχυσης για τα οπωροκηπευτικά δεν είχαν ενσωματωθεί πλήρως στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς⁽¹⁾. Τούτο οδήγησε στη δημιουργία προβλημάτων και στην έλλειψη ευελιξίας στη διαχείριση των καθεστώτων αυτών.
- (20) Συνεπώς, για ένα περισσότερο στοχοθετημένο αλλά ευέλικτο σύστημα στήριξης στον τομέα των οπωροκηπευτικών και για λόγους απλούστευσης, είναι σκόπιμο να καταργηθούν τα υφιστάμενα καθεστώτα ενίσχυσης και να υπαχθεί πλήρως ο τομέας των οπωροκηπευτικών στο καθεστώς που θεσπίζεται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003. Προς τούτο, πρέπει να προβλεφθεί ότι οι γεωργοί που παρήγαγαν οπωροκηπευτικά κατά την περίοδο αναφοράς θα πρέπει να είναι επιλέξιμοι για το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης. Θα πρέπει επίσης να προβλεφθεί για τα κράτη μέλη η δυνατότητα καθορισμού των ποσών αναφοράς και των επιλέξιμων εκταρίων δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, βάσει κατάλληλης αντιπροσωπευτικής περιόδου για την αγορά εκάστου προϊόντος του τομέα των οπωροκηπευτικών, καθώς και αντικειμενικών αμερόληπτων κριτηρίων. Οι εκτάσεις στις οποίες καλλιεργούνται οπωροκηπευτικά, καθώς και οι μόνιμες καλλιέργειες οπωροκηπευτικών και τα φυτώρια, θα πρέπει να είναι επιλέξιμες για το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης. Θα πρέπει να τροποποιηθούν καταλλήλως τα εθνικά ανώτατα όρια. Για να παρασχεθεί χρόνος στους ενδιαφερόμενους τομείς για να προσαρμοστούν στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, θα πρέπει να προβλεφθούν μεταβατικές περίοδοι. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να προβλεφθούν αποσυνδεδεμένες ενισχύσεις για οπωροκηπευτικά και προσωρινές συνδεδεμένες στρεμματικές ενισχύσεις για ορισμένα προϊόντα που προορίζονται για μεταποίηση, τα οποία είναι επιλέξιμα δυνάμει των ισχυόντων καθεστώτων ενισχύσεων, καθώς και για τις φρούλες και τα σμέουρα. Για τα τελευταία αυτά προϊόντα, επιτρέπεται να χορηγείται εθνική ενίσχυση επιπλέον της κοινοτικής. Θα πρέπει επίσης να προβλεφθεί η δυνατότητα της Επιτροπής να θεσπίζει λεπτομερείς εκτελεστικούς κανόνες και όλα τα απαιτούμενα μεταβατικά μέτρα όσον αφορά τα ανωτέρω.
- (21) Η παραγωγή οπωροκηπευτικών είναι απρόβλεπτη και τα προϊόντα αλλοιώσιμα. Η παρουσία πλεονασμάτων, ακόμη και αν δεν είναι υπερβολικά, είναι δυνατόν να διαταράξει σοβαρά την αγορά. Έχουν εφαρμοστεί διάφορα καθεστώτα απόσυρσης των προϊόντων από την αγορά αλλά αποδείχθηκαν πολύπλοκα στη διαχείρισή τους. Θα πρέπει να ληφθούν περαιτέρω μέτρα για τη διαχείριση κρίσεων, η εφαρμογή των οποίων θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο εύκολη. Η ενσωμάτωση όλων αυτών των μέτρων στα επιχειρησιακά προγράμματα των οργανώσεων παραγωγών φαίνεται ότι αποτελεί την καλύτερη δυνατή προσέγγιση στο πλαίσιο αυτό και ότι θα καταστήσει τις οργανώσεις παραγωγών ελκυστικότερες για τους παραγωγούς. Ωστόσο, για να είναι δυνατή η επέκταση των μέτρων διαχείρισης κρίσεων σε μη μέλη οργανώσεων παραγωγών, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη, επί μια μεταβατική περίοδο, να χορηγούν, στις περιπτώσεις αυτές, κρατικές ενισχύσεις. Ωστόσο, οι ενισχύσεις αυτές θα πρέπει να είναι χαμηλότερες από εκείνες που λαμβάνουν τα μέλη των οργανώσεων παραγωγών, ώστε να γίνει ελκυστική η συμμετοχή στις οργανώσεις αυτές. Η λειτουργία των κρατικών αυτών ενισχύσεων θα πρέπει να επανεξεταστεί στο τέλος της μεταβατικής περιόδου.
- (22) Η ενσωμάτωση της πατάτας κατανάλωσης στο καθεστώς που θεσπίζεται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 συνεπάγεται ότι, προκειμένου να διαφυλαχθεί η εύρυθμη λειτουργία της ενιαίας αγοράς η οποία στηρίζεται στις κοινές τιμές, οι διατάξεις της συνθήκης που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις θα πρέπει να εφαρμόζονται και στην πατάτα κατανάλωσης, με την επιφύλαξη μεταβατικής περιόδου για την προσαρμογή του κλάδου.
- (23) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2826/2000 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2000, για ενέργειες ενημέρωσης και προώθησης των γεωργικών προϊόντων στην εσωτερική αγορά⁽²⁾, προβλέπει κοινοτική συνδρομή που μπορεί να φθάσει έως και σε 50 % για ορισμένες δράσεις προώθησης. Για να προαχθεί η κατανάλωση οπωροκηπευτικών από τα παιδιά στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, θα πρέπει να αυξηθεί το ποσοστό αυτό όσον αφορά τις δράσεις προώθησης των οπωροκηπευτικών στην περίπτωση αυτήν.

⁽¹⁾ ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 552/2007 της Επιτροπής (ΕΕ L 31 της 23.5.2007, σ. 10).

⁽²⁾ ΕΕ L 328 της 28.2.2006, σ. 2. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2060/2004 (ΕΕ L 357 της 2.12.2004, σ. 3).

- (24) Οι διεπαγγελματικές οργανώσεις που ιδρύονται με πρωτοβουλία μεμονωμένων οικονομικών φορέων, ή οικονομικών φορέων που ανήκουν ήδη σε ομάδες μπορούν, εάν αντιπροσωπεύουν σημαντικό μέρος διαφόρων επαγγελματικών κατηγοριών του τομέα των οπωροκηπευτικών, να συμβάλουν στην καλύτερη συνεκτίμηση των πραγματικών συνθηκών που επικρατούν στην αγορά και στη διευκόλυνση μιας εμπορικής προσέγγισης που θα βελτιώσει την παροχή πληροφοριών όσον αφορά την παραγωγή, ιδίως όσον αφορά την οργάνωση της παραγωγής, την παρουσίαση και την εμπορία των προϊόντων. Εφόσον οι ενέργειες των διεπαγγελματικών αυτών οργανώσεων μπορούν να συμβάλουν γενικά στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 33 της συνθήκης, και των στόχων του παρόντος κανονισμού ειδικότερα, θα πρέπει, αφού καθοριστούν οι σχετικές μορφές δράσης, να παρασχεθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να χορηγούν ειδική αναγνώριση στις οργανώσεις που αποδεικνύουν ότι είναι επαρκώς αντιπροσωπευτικές και αναλαμβάνουν δράση όσον αφορά την επίτευξη των προαναφερόμενων στόχων. Οι διατάξεις σχετικά με την επέκταση των κανόνων που θεσπίζονται από τις οργανώσεις παραγωγών και τις ενώσεις τους καθώς και τον καταμερισμό των δαπανών που προκύπτουν από την επέκταση αυτή θα πρέπει, λόγω της ομοιότητας των επιδιωκόμενων στόχων, να εφαρμόζονται και στις διεπαγγελματικές οργανώσεις.
- (25) Η δημιουργία ενιαίας κοινοτικής αγοράς συνεπάγεται τη θέσπιση καθεστώτος συναλλαγών στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας. Το εν λόγω καθεστώς συναλλαγών θα πρέπει να περιλαμβάνει εισαγωγικούς δασμούς και θα πρέπει, κατ' αρχήν, να σταθεροποιήσει την κοινοτική αγορά. Το καθεστώς συναλλαγών θα πρέπει να βασίζεται στις υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης.
- (26) Η εφαρμογή του συστήματος της τιμής εισόδου για τα οπωροκηπευτικά προϋποθέτει τη θέσπιση ειδικών διατάξεων προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι διεθνείς δεσμεύσεις της Κοινότητας.
- (27) Η παρακολούθηση του όγκου του εμπορίου γεωργικών προϊόντων με τρίτες χώρες ενδέχεται να απαιτεί, όσον αφορά ορισμένα προϊόντα, την εισαγωγή συστημάτων έκδοσης αδειών εισαγωγής και εξαγωγής, συμπεριλαμβανομένης της σύστασης εγγύησης με την οποία διασφαλίζεται ότι οι συναλλαγές για τις οποίες εκδίδονται οι σχετικές άδειες πραγματοποιούνται όντως. Συνεπώς, θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να θεσπίσει συστήματα έκδοσης αδειών για τα συγκεκριμένα προϊόντα.
- (28) Για την πρόληψη ή την εξουδετέρωση δυσμενών επιπτώσεων στην κοινοτική αγορά, οι οποίες θα μπορούσαν να προκύψουν από τις εισαγωγές ορισμένων γεωργικών προϊόντων, οι εισαγωγές των εν λόγω προϊόντων θα πρέπει να υπόκεινται στην καταβολή συμπληρωματικού δασμού, αν πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις.
- (29) Είναι σκόπιμο, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να ανατεθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να προβαίνει στο άνοιγμα και τη διαχείριση δασμολογικών ποσοτώσεων που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με τη συνθήκη ή από άλλες πράξεις του Συμβουλίου.
- (30) Το καθεστώς δασμών επιτρέπει να μη λαμβάνεται κανένα άλλο προστατευτικό μέτρο στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας. Ο μηχανισμός της εσωτερικής αγοράς και των δασμών μπορεί, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να αποδειχθεί ακατάλληλος. Για να μην αφενδί, στις περιπτώσεις αυτές, η κοινοτική αγορά ανυπεράσπιστη έναντι των διαταραχών που ενδέχεται να προκύψουν, η Κοινότητα θα πρέπει να είναι σε θέση να λαμβάνει αμελλητί όλα τα αναγκαία μέτρα. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να είναι σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας.
- (31) Προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή λειτουργία των εν λόγω ρυθμίσεων συναλλαγών, θα πρέπει να προβλεφθεί η θέσπιση κανονιστικών διατάξεων για τη ρύθμιση ή, εφόσον το επιβάλλει η κατάσταση της αγοράς, την απαγόρευση της προσφυγής στο καθεστώς ενεργητικής ή παθητικής τελειοποίησης.
- (32) Για να εξακολουθήσει να παρέχεται νομική βάση για τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή για τη ζάχαρη που ενσωματώνεται σε ορισμένα προϊόντα μεταποιημένων οπωροκηπευτικών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96, ο κατάλογος των συγκεκριμένων προϊόντων θα πρέπει να προστεθεί στον κατάλογο του παραρτήματος VII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης ⁽¹⁾.
- (33) Οι οδηγίες 2001/112/ΕΚ και 2001/113/ΕΚ και οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 827/68, (ΕΚ) αριθ. 2200/96, (ΕΚ) αριθ. 2201/96, (ΕΚ) αριθ. 2826/2000, (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 και (ΕΚ) αριθ. 318/2006 θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως.
- (34) Δεδομένου ότι οι κοινές αγορές γεωργικών προϊόντων εξελίσσονται συνεχώς, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή θα πρέπει να ανταλλάσσουν πληροφορίες για τις σχετικές εξελίξεις.
- (35) Η εύρυθμη λειτουργία της ενιαίας αγοράς που βασίζεται σε κοινές τιμές μπορεί να τεθεί σε κίνδυνο από τη χορήγηση εθνικής ενίσχυσης. Συνεπώς, στα προϊόντα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει, κατά κανόνα, να εφαρμόζονται οι διατάξεις της συνθήκης που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις. Ωστόσο, θα πρέπει να προβλεφθεί η χορήγηση κατ' αποκοπήν ενίσχυσης στον τομέα μεταποίησης τομάτας στην Ιταλία και την Ισπανία για να υποστηριχθεί η προσαρμογή του στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.
- (36) Οι δαπάνες των κρατών μελών λόγω των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽²⁾.
- (37) Το καθεστώς των οπωροκηπευτικών προβλέπει την τήρηση ορισμένων υποχρεώσεων. Προκειμένου να διασφαλιστεί η τήρηση των υποχρεώσεων αυτών, πρέπει να προβλεφθεί η διενέργεια ελέγχων και η επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις εν λόγω υποχρεώσεις. Επομένως, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να θεσπίζει

⁽¹⁾ ΕΕ L 58 της 28.2.2006, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 247/2007 της Επιτροπής (ΕΕ L 69 της 9.3.2007, σ. 3).

⁽²⁾ ΕΕ L 209 της 28.2.2006, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 378/2007 (ΕΕ L 95 της 5.4.2007, σ. 1).

τους αντίστοιχους κανόνες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών και τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων εκ μέρους των κρατών μελών. Το ειδικό σώμα ελεγκτών στον τομέα των οπωροκηπευτικών δεν είναι πλέον απαραίτητο στο πλαίσιο του νέου καθεστώτος και θα πρέπει συνεπώς να καταργηθεί.

- (38) Είναι σκόπιμο να καταργηθεί το καθεστώς ενίσχυσης που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2202/96. Συνεπώς, ο εν λόγω κανονισμός καθίσταται άνευ αντικειμένου και θα πρέπει να καταργηθεί.
- (39) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπιστούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾.
- (40) Για λόγους απλούστευσης, οι χωριστές επιτροπές για τα νωπά οπωροκηπευτικά και τα μεταποιημένα οπωροκηπευτικά θα πρέπει να καταργηθούν και να αντικατασταθούν από μία ενιαία επιτροπή για τα οπωροκηπευτικά που θα συγκροτηθεί στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.
- (41) Η μετάβαση από τα υφιστάμενα καθεστώτα στα καθεστώτα που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό είναι δυνατόν να προκαλέσει δυσχέρειες που δεν προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Για να αντιμετωπιστούν οι δυσχέρειες αυτές, θα πρέπει να παρασχεθεί στην Επιτροπή η δυνατότητα να θεσπίζει μεταβατικά μέτρα. Εξάλλου, θα πρέπει να προβλεφθεί η συνεχής αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών και των ενώσεων οργανώσεων παραγωγών που έχουν αναγνωριστεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και η ενδεχόμενη συνέχιση των επιχειρησιακών προγραμμάτων που έχουν εγκριθεί δυνάμει του εν λόγω κανονισμού, καθώς και παρόμοιες διατάξεις για τις ομάδες παραγωγών που έχουν αναγνωριστεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και τα σχέδια αναγνώρισής τους.
- (42) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει, κατά κανόνα, να τεθεί σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2008. Ωστόσο, για να αποφευχθεί η διακοπή των καθεστώτων ενίσχυσης για τα μεταποιημένα προϊόντα με βάση τα οπωροκηπευτικά και τα εσπεριδοειδή κατά τη διάρκεια μιας περιόδου εμπορίας, θα πρέπει να επιτραπεί η συνέχιση της εφαρμογής των εν λόγω καθεστώτων ενίσχυσης έως το τέλος της περιόδου εμπορίας 2007/08,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ειδικούς κανόνες για τα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96.

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

Ωστόσο, οι τίτλοι III και IV του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται μόνο στα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 ή/και στα προϊόντα αυτά που προορίζονται αποκλειστικά για μεταποίηση.

Το άρθρο 43 εφαρμόζεται επίσης στις πατάτες, νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη, που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0701.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Άρθρο 2

Πρότυπα εμπορίας

1. Τα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, τα οποία προορίζονται αποκλειστικά να πωληθούν νωπά στον καταναλωτή, επιτρέπεται να διατίθενται στην αγορά μόνον εάν είναι υγιή, ανέδευτα και σύμφωνα με τα συναλλακτικά ήθη και εφόσον αναφέρεται η χώρα καταγωγής.
2. Η Επιτροπή μπορεί να προβλέπει πρότυπα εμπορίας για ένα ή περισσότερα από τα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96.
3. Προς τούτο, λαμβάνονται από την Επιτροπή υπόψη οι τυποποιημένες συστάσεις της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (UN/ECE).
4. Τα πρότυπα εμπορίας που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2:
 - α) εφαρμόζονται σε όλα τα στάδια εμπορίας, συμπεριλαμβανομένης της εισαγωγής και της εξαγωγής, εκτός εάν η Επιτροπή ορίζει διαφορετικά·
 - β) καταρτίζονται λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τις ιδιαιτερότητες των συγκεκριμένων προϊόντων, την ανάγκη να εξασφαλίζονται συνθήκες ομαλής διάθεσης των εν λόγω προϊόντων στην αγορά και το συμφέρον των καταναλωτών να λαμβάνουν επαρκείς και διαφανείς πληροφορίες για τα προϊόντα, ιδίως όσον αφορά τη χώρα καταγωγής, την κατηγορία και, ανάλογα με την περίπτωση, την ποικιλία (ή τον εμπορικό τύπο) του προϊόντος·
 - γ) μπορούν, ιδίως, να αφορούν την ποιότητα, την ταξινόμηση σε κατηγορίες, το μέγεθος, την πρώτη και δεύτερη συσκευασία, την αποθήκευση, τη μεταφορά, την παρουσίαση, την εμπορία και την επισήμανση.

5. Ο κάτοχος των προϊόντων για τα οποία θεσπίζονται πρότυπα εμπορίας μπορεί να τα εκθέτει προς πώληση, να τα διαθέτει προς πώληση, να τα πωλεί, να τα παραδίδει ή να τα διαθέτει στο εμπόριο με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, στο εσωτερικό της Κοινότητας, μόνον εάν είναι σύμφωνα με τα πρότυπα αυτά. Ο κάτοχος του προϊόντος είναι υπεύθυνος για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης αυτής.

6. Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων που ενδέχεται να εκδοθούν από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 42, τα κράτη μέλη ελέγχουν επιλεκτικά, βάσει ανάλυσης κινδύνου, τη συμμόρφωση των προϊόντων αυτών με τα εν λόγω πρότυπα εμπορίας. Ο έλεγχος αυτός εστιάζεται σε στάδιο πριν από την αναχώρηση από τις περιοχές παραγωγής, κατά τη συσκευασία ή τη φόρτωση των προϊόντων. Για τα προϊόντα τρίτων χωρών, οι έλεγχοι διενεργούνται πριν από τη διάθεση σε ελεύθερη κυκλοφορία.

7. Μέχρις ότου θεσπιστούν νέα πρότυπα εμπορίας, εξακολουθούν να εφαρμόζονται τα πρότυπα εμπορίας που καθορίζονται κατ'εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2201/96.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Απαιτήσεις και αναγνώριση

Άρθρο 3

Απαιτήσεις

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, «οργάνωση παραγωγών» είναι κάθε νομική οντότητα ή κάθε σαφώς οριζόμενο μέρος νομικής οντότητας που πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) έχει συσταθεί με πρωτοβουλία των γεωργών κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, οι οποίοι καλλιεργούν ένα ή περισσότερα από τα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 ή/και τα προϊόντα αυτά που προορίζονται αποκλειστικά για μεταποίηση·
- β) έχει ως στόχο τη χρήση φιλοπεριβαλλοντικών καλλιεργητικών πρακτικών και τεχνικών παραγωγής και διαχείρισης των αποβλήτων, ιδίως προκειμένου να προστατευθεί η ποιότητα των υδάτων, του εδάφους και του τοπίου και να διατηρηθεί ή να προαχθεί η βιοποικιλότητα·
- γ) έχει έναν ή περισσότερων από τους κατωτέρω στόχους:
 - i) την εξασφάλιση του προγραμματισμού της παραγωγής και της προσαρμογής της στη ζήτηση, ιδίως από ποιοτική και ποσοτική άποψη,
 - ii) τη συγκέντρωση της προσφοράς και τη διάθεση στην αγορά της παραγωγής των μελών της οργάνωσης,
 - iii) τη βελτιστοποίηση του κόστους παραγωγής και τη σταθεροποίηση των τιμών παραγωγού·
- δ) το καταστατικό της προβλέπει τις ειδικές απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, και
- ε) έχει αναγνωριστεί από το οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 4.

2. Το καταστατικό της οργάνωσης παραγωγών υποχρεώνει ιδίως τους παραγωγούς μέλη:

- α) να εφαρμόζουν τους κανόνες που θεσπίζει η οργάνωση παραγωγών όσον αφορά την παροχή πληροφοριών σχετικά με την παραγωγή, την εμπορία και την προστασία του περιβάλλοντος·
- β) να είναι μέλη μιας μόνο οργάνωσης παραγωγών όσον αφορά την παραγωγή οποιουδήποτε προϊόντος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) από μία δεδομένη εκμετάλλευση·

- γ) να διαθέτουν στο εμπόριο το σύνολο της σχετικής παραγωγής τους μέσω της οργάνωσης παραγωγών·
- δ) να παρέχουν τις πληροφορίες που ζητούνται από την οργάνωση παραγωγών για στατιστικούς λόγους, ιδίως όσον αφορά τις καλλιεργούμενες εκτάσεις, τις συγκομιζόμενες ποσότητες, τις αποδόσεις και τις απευθείας πωλήσεις·
- ε) να καταβάλλουν τις χρηματικές εισφορές που προβλέπονται από το καταστατικό για τη δημιουργία και την τροφοδότηση του επιχειρησιακού ταμείου που προβλέπεται στο άρθρο 8.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 στοιχείο γ), εφόσον το επιτρέπει η οργάνωση παραγωγών και εφόσον τηρούνται οι όροι που καθορίζει η οργάνωση παραγωγών, οι παραγωγοί μέλη μπορούν:

- α) να πωλούν απευθείας στους καταναλωτές για την κάλυψη των προσωπικών τους αναγκών, στις εγκαταστάσεις της εκμετάλλευσης ή εκτός αυτής, ένα ποσοστό της παραγωγής ή/και των προϊόντων τους που καθορίζουν τα κράτη μέλη και το οποίο δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το 10 %·
- β) να διαθέτουν στο εμπόριο, οι ίδιοι ή μέσω άλλης οργάνωσης παραγωγών που ορίζεται από την οργάνωσή τους, ποσότητες προϊόντων οι οποίες είναι αμελητέες σε σχέση με τον όγκο της εμπορεύσιμης παραγωγής της οργάνωσής τους·
- γ) να διαθέτουν στο εμπόριο, οι ίδιοι ή μέσω άλλης οργάνωσης παραγωγών που ορίζεται από την οργάνωσή τους, προϊόντα τα οποία, λόγω των χαρακτηριστικών τους, δεν εμπίπτουν κανονικά στις εμπορικές δραστηριότητες της συγκεκριμένης οργάνωσης παραγωγών.

4. Το καταστατικό της οργάνωσης παραγωγών προβλέπει επίσης:

- α) διαδικασίες για τον καθορισμό, την έκδοση και την τροποποίηση των κανόνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2·
- β) την υποχρέωση των μελών να καταβάλλουν τις χρηματικές εισφορές που απαιτούνται για τη χρηματοδότηση της οργάνωσης παραγωγών·
- γ) κανόνες που εξασφαλίζουν στους παραγωγούς μέλη το δημοκρατικό έλεγχο της οργάνωσής τους και των αποφάσεών της·
- δ) κυρώσεις για την παράβαση, είτε των υποχρεώσεων που προκύπτουν από το καταστατικό, και ιδίως τη μη καταβολή των χρηματικών εισφορών, είτε τους κανόνες που καθορίζονται από την οργάνωση παραγωγών·
- ε) κανόνες σχετικά με την εγγραφή νέων μελών, ιδίως όσον αφορά την ελάχιστη διάρκεια συμμετοχής στην οργάνωση·
- στ) τους λογιστικούς και δημοσιονομικούς κανόνες που απαιτούνται για τη λειτουργία της οργάνωσης.

5. Οι οργανώσεις παραγωγών τεκμαίρεται ότι ενεργούν εξ ονόματος των μελών τους και για λογαριασμό τους όσον αφορά οικονομικά θέματα.

Άρθρο 4

Αναγνώριση

1. Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν οργανώσεις παραγωγών κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 που υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης εφόσον:

- α) ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του άρθρου 3, προσκομίζοντας τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία·
- β) συγκεντρώνουν έναν ελάχιστο αριθμό παραγωγών και καλύπτουν έναν ελάχιστο όγκο ή αξία εμπορεύσιμης παραγωγής που καθορίζεται από τα κράτη μέλη, προσκομίζοντας τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία·
- γ) παρέχουν επαρκή εγγύα όσον αφορά την ορθή εκτέλεση των δραστηριοτήτων τους τόσο όσον αφορά τη διάρκεια όσο και την αποτελεσματικότητα και τη συγκέντρωση της προσφοράς· προς τούτο, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν τα προϊόντα, ή τις ομάδες προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο α), τα οποία θα πρέπει να καλύπτονται από την οργάνωση παραγωγών·
- δ) προσφέρουν στα μέλη τους τη δυνατότητα να λάβουν τεχνική βοήθεια για την εφαρμογή φιλοπεριβαλλοντικών καλλιεργητικών πρακτικών·
- ε) θέτουν όντως στη διάθεση των μελών τους, εφόσον είναι αναγκαίο, τα τεχνικά μέσα για τη συλλογή, την αποθήκευση, τη συσκευασία και την εμπορία των προϊόντων τους·
- στ) εξασφαλίζουν ορθή εμπορική και λογιστική διαχείριση των δραστηριοτήτων τους, και
- ζ) δεν κατέχουν δεσπόζουσα θέση σε μια συγκεκριμένη αγορά, εκτός αν αυτό είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 33 της συνθήκης.

2. Τα κράτη μέλη:

- α) αποφασίζουν σχετικά με τη χορήγηση αναγνώρισης μιας οργάνωσης παραγωγών εντός τριών μηνών από την υποβολή αίτησης συνοδευόμενης από όλα τα σχετικά δικαιολογητικά·
- β) ελέγχουν τακτικά την τήρηση, εκ μέρους των οργάνωσης παραγωγών, του παρόντος τίτλου, επιβάλλουν κυρώσεις στις οργανώσεις αυτές σε περίπτωση μη τήρησης ή παρατυπιών όσον αφορά τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού και αποφασίζουν, εφόσον είναι αναγκαίο, την ανάκληση της αναγνώρισης·
- γ) κοινοποιούν στην Επιτροπή, άπαξ ετησίως, κάθε απόφαση έγκρισης, άρνησης ή ανάκλησης αναγνώρισης.

Άρθρο 5

Ενώσεις οργάνωσης παραγωγών

Ένωση οργάνωσης παραγωγών συνίσταται με πρωτοβουλία αναγνωρισμένων οργάνωσης παραγωγών και μπορεί να ασκεί

οποιαδήποτε από τις δραστηριότητες μιας οργάνωσης παραγωγών. Προς τούτο, τα κράτη μέλη μπορούν, κατόπιν σχετικής αιτήσεως, να αναγνωρίζουν μια ένωση οργάνωσης παραγωγών όταν:

- α) το κράτος μέλος κρίνει ότι η ένωση είναι σε θέση να ασκεί όντως τις δραστηριότητες αυτές, και
- β) η ένωση δεν κατέχει δεσπόζουσα θέση σε μια συγκεκριμένη αγορά, εκτός αν αυτό είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 33 της συνθήκης.

Το άρθρο 3 παράγραφος 5 εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, στις ενέργειες των ενώσεων οργάνωσης παραγωγών.

Άρθρο 6

Υπεργολαβία

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν σε μια αναγνωρισμένη οργάνωση παραγωγών ή σε μια αναγνωρισμένη ένωση οργάνωσης παραγωγών να αναθέτει υπεργολαβικά οποιαδήποτε από τις δραστηριότητές της, μεταξύ άλλων σε θυγατρικές, εφόσον αποδεικνύει επαρκώς στο κράτος μέλος ότι, με τον τρόπο αυτόν, επιτυγχάνονται καταλλήλως οι στόχοι της συγκεκριμένης οργάνωσης παραγωγών ή ένωσης οργάνωσης παραγωγών.

Άρθρο 7

Ομάδες παραγωγών

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, «ομάδα παραγωγών» είναι κάθε νομική οντότητα ή κάθε σαφώς οριζόμενο μέρος νομικής οντότητας που έχει συσταθεί με πρωτοβουλία των γεωργών κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, οι οποίοι καλλιεργούν ένα ή περισσότερα από τα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 ή/και τα προϊόντα αυτά που προορίζονται αποκλειστικά για μεταποίηση, προκειμένου να αναγνωριστούν ως οργάνωση παραγωγών.

Στις ομάδες παραγωγών των κρατών μελών που προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004 ή αργότερα, ή των εξόχως απόκεντρων περιοχών που αναφέρονται στο άρθρο 299 παράγραφος 2 της συνθήκης ή των μικρών νησιών του Αιγαίου Πελάγους που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1405/2006 του Συμβουλίου⁽¹⁾ είναι δυνατόν να παρέχεται μεταβατική περίοδος προκειμένου να ανταποκριθούν στις προϋποθέσεις αναγνώρισης που αναφέρονται στο άρθρο 4.

Για να είναι επιλέξιμες, οι ομάδες αυτές παραγωγών υποβάλλουν στο οικείο κράτος μέλος σχέδιο σταδιακής αναγνώρισης, με την αποδοχή του οποίου αρχίζει να τρέχει η μεταβατική περίοδος που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο και το οποίο ισοδυναμεί με προαναγνώριση. Η μεταβατική περίοδος διαρκεί πέντε το πολύ έτη.

2. Πριν αποδεχθούν το σχέδιο αναγνώρισης, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με την πρόθεσή τους και τις πιθανές δημοσιονομικές συνέπειές της.

3. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν στις ομάδες παραγωγών:

- α) ενισχύσεις που αποβλέπουν στην ενθάρρυνση της σύστασής τους και στη διευκόλυνση της διοικητικής λειτουργίας τους·

⁽¹⁾ ΕΕ L 265 της 26.9.2006, σ. 1.

β) ενισχύσεις, απευθείας ή μέσω πιστωτικών ιδρυμάτων, για την κάλυψη μέρους των αναγκών για την αναγνώριση επενδύσεων που εμφανίζονται για το σκοπό αυτόν στο σχέδιο αναγνώρισης το οποίο αναφέρεται στην παράγραφο 1 τρίτο εδάφιο.

4. Οι ενισχύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 επιστρέφονται από την Κοινότητα σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 42 στοιχείο β) σημείο ii).

5. Οι ενισχύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο α) καθορίζονται για κάθε ομάδα παραγωγών βάσει της παραγωγής τους που διατίθεται στο εμπόριο και ανέρχονται, κατά το πρώτο, το δεύτερο, το τρίτο, το τέταρτο και το πέμπτο έτος στο:

α) 10 %, 10 %, 8 %, 6 % και 4 %, αντίστοιχα, της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο στην περίπτωση ομάδων παραγωγών στα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004 ή αργότερα, και

β) 5 %, 5 %, 4 %, 3 % και 2 %, αντίστοιχα, της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο στην περίπτωση ομάδων παραγωγών στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Κοινότητας οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 299 παράγραφος 2 της συνθήκης ή στα μικρά νησιά του Αιγαίου Πελάγους που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1405/2006.

Τα ποσοστά αυτά μπορούν να μειώνονται ανάλογα με την αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο η οποία υπερβαίνει ένα κατώτατο όριο. Στις ενισχύσεις που καταβάλλονται κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου έτους σε μια ομάδα παραγωγών είναι δυνατόν να εφαρμόζεται ανώτατο όριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Επιχειρησιακά ταμεία και επιχειρησιακά προγράμματα

Άρθρο 8

Επιχειρησιακά ταμεία

1. Οι οργανώσεις παραγωγών μπορούν να συνιστούν επιχειρησιακό ταμείο. Το ταμείο χρηματοδοτείται από:

- α) χρηματικές εισφορές των μελών ή από την ίδια την οργάνωση παραγωγών·
- β) κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή που είναι δυνατόν να χορηγείται στις οργανώσεις παραγωγών.

2. Τα επιχειρησιακά ταμεία χρησιμοποιούνται μόνον για τη χρηματοδότηση επιχειρησιακών προγραμμάτων που εγκρίνουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 13.

Άρθρο 9

Επιχειρησιακά προγράμματα

1. Τα επιχειρησιακά προγράμματα έχουν δύο ή περισσότερους από τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή από τους ακόλουθους στόχους:

- α) προγραμματισμός της παραγωγής·
- β) βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων·

γ) προώθηση της εμπορικής αξίας των προϊόντων·

δ) προώθηση των προϊόντων, νωπών ή μεταποιημένων·

ε) περιβαλλοντικά μέτρα και φιλοπεριβαλλοντικές μέθοδοι παραγωγής, συμπεριλαμβανομένης της βιολογικής γεωργίας·

στ) πρόληψη και διαχείριση κρίσεων.

2. Η πρόληψη και διαχείριση κρίσεων συνίσταται στην αποφυγή και στην αντιμετώπιση κρίσεων στις αγορές οπωροκηπευτικών προϊόντων και καλύπτει στο πλαίσιο αυτό:

α) την απόσυρση από την αγορά·

β) την πρόωμη συγκομιδή ή τη μη συγκομιδή οπωροκηπευτικών·

γ) ενέργειες προώθησης και επικοινωνίας·

δ) μέτρα κατάρτισης·

ε) την ασφάλιση της συγκομιδής·

στ) την παροχή στήριξης για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών για τη σύσταση ταμείων αλληλοβοήθειας.

Τα μέτρα πρόληψης και διαχείρισης κρίσεων, συμπεριλαμβανομένης της αποπληρωμής του κεφαλαίου και των τόκων η οποία αναφέρεται στο τρίτο εδάφιο, δεν πρέπει να αντιστοιχούν σε περισσότερο από το ένα τρίτο των δαπανών του επιχειρησιακού προγράμματος.

Για τη χρηματοδότηση μέτρων πρόληψης και διαχείρισης κρίσεων, οι οργανώσεις παραγωγών μπορούν να δανείζονται με εμπορικούς όρους. Στην περίπτωση αυτή, η αποπληρωμή του κεφαλαίου και των τόκων των δανείων αυτών μπορεί να αποτελεί μέρος του επιχειρησιακού προγράμματος και, επομένως, μπορεί να είναι επιλέξιμη για κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή δυνάμει του άρθρου 10. Οιαδήποτε συγκεκριμένη δράση για την πρόληψη και τη διαχείριση κρίσεων χρηματοδοτείται είτε από τα δάνεια αυτά είτε απευθείας, όχι όμως και με τους δύο τρόπους.

3. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι:

- α) τα επιχειρησιακά προγράμματα περιλαμβάνουν δύο ή περισσότερες περιβαλλοντικές δράσεις, ή
- β) το 10 % τουλάχιστον των δαπανών δυνάμει των επιχειρησιακών προγραμμάτων καλύπτει περιβαλλοντικές δράσεις.

Οι περιβαλλοντικές δράσεις τηρούν τις απαιτήσεις για γεωργοπεριβαλλοντικές ενισχύσεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 39 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) ⁽¹⁾.

Όταν το 80 % τουλάχιστον των παραγωγών που είναι μέλη μιας οργάνωσης παραγωγών υπόκειται σε μία ή περισσότερες ταυτόσημες γεωργοπεριβαλλοντικές δεσμεύσεις δυνάμει της εν λόγω διάταξης, η καθεμία από τις δεσμεύσεις αυτές θεωρείται ως περιβαλλοντική δράση που αναφέρεται στο στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 277 της 21.10.2005, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2012/2006 (ΕΕ L 384 της 29.12.2005, σ. 8).

Η στήριξη για τις περιβαλλοντικές δράσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο καλύπτει τις πρόσθετες δαπάνες και την απώλεια εισοδήματος λόγω της δράσης αυτής.

4. Η παράγραφος 3 εφαρμόζεται στη Βουλγαρία και τη Ρουμανία μόνον από την 1η Ιανουαρίου 2011.

5. Οι επενδύσεις που αυξάνουν την πίεση που ασκείται στο περιβάλλον επιτρέπονται μόνο στις περιπτώσεις στις οποίες λαμβάνονται αποτελεσματικά μέτρα για τη διασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος από τις εν λόγω πιέσεις.

Άρθρο 10

Κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή

1. Η κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή είναι ίση με το ποσό των χρηματικών εισφορών που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α) και έχουν όντως καταβληθεί αλλά περιορίζεται στο 50 % του ποσού των δαπανών που έχουν όντως πραγματοποιηθεί.

2. Η κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή δεν υπερβαίνει το 4,1 % της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο κάθε οργάνωση παραγωγών.

Ωστόσο, το ποσοστό αυτό μπορεί να αυξάνεται στο 4,6 % της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο υπό τον όρον ότι το ποσό που υπερβαίνει το 4,1 % της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο χρησιμοποιείται αποκλειστικά για μέτρα πρόληψης και διαχείρισης κρίσεων.

3. Κατόπιν σχετικής αιτήσεως μιας οργάνωσης παραγωγών, το ποσοστό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ανέρχεται σε 60 % για ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα ή μέρος επιχειρησιακού προγράμματος που πληροί τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) υποβάλλεται από περισσότερες της μιας οργανώσεις παραγωγών της Κοινότητας που λειτουργούν σε διαφορετικά κράτη μέλη για διεθνικές ενέργειες·
- β) υποβάλλεται από μία ή περισσότερες οργανώσεις παραγωγών για ενέργειες που υλοποιούνται στο επίπεδο διεπαγγελματικής οργάνωσης·
- γ) καλύπτει αποκλειστικά την παροχή ειδικής στήριξης για την παραγωγή βιολογικών προϊόντων που καλύπτεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1991, περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής ⁽¹⁾·
- δ) υποβάλλεται από οργάνωση παραγωγών σε κράτος μέλος που προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004 ή αργότερα και αφορά μέτρα που ολοκληρώνονται πριν από το τέλος του 2013·
- ε) είναι το πρώτο που υποβάλλεται από αναγνωρισμένη οργάνωση παραγωγών που έχει συγχωνευθεί με άλλη αναγνωρισμένη οργάνωση παραγωγών·
- στ) είναι το πρώτο που υποβάλλεται από αναγνωρισμένη ένωση οργάνωσης παραγωγών·

⁽¹⁾ ΕΕ L 198 της 22.7.1991, σ. 1. Κανονισμός ο οποίος καταργήθηκε από την 1η Ιανουαρίου 2009 με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 834/2007 (ΕΕ L 189 της 20.7.2007, σ. 1).

ζ) υποβάλλεται από οργανώσεις παραγωγών σε κράτη μέλη στα οποία η παραγωγή οπωροκηπευτικών που διατίθεται στο εμπόριο μέσω οργάνωσης παραγωγών αντιστοιχεί σε λιγότερο από το 20 % της συνολικής παραγωγής·

η) υποβάλλεται από οργάνωση παραγωγών σε μία από τις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Κοινότητας·

θ) καλύπτει αποκλειστικά ειδική στήριξη για δράσεις προώθησης της κατανάλωσης οπωροκηπευτικών με στόχο τα παιδιά στα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

4. Το ποσοστό που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ανέρχεται σε 100 % στην περίπτωση αποσύρσεων οπωροκηπευτικών από την αγορά οι οποίες δεν υπερβαίνουν το 5 % του όγκου της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο κάθε οργάνωση παραγωγών και τα οποία διατέθηκαν με:

- α) δωρεάν διανομή σε φιλανθρωπικές οργανώσεις και ιδρύματα που εγκρίνονται για το σκοπό αυτόν από τα κράτη μέλη, για τις δραστηριότητές τους υπέρ ατόμων στα οποία η εθνική νομοθεσία χορηγεί δικαίωμα δημόσιας αρωγής ιδίως επειδή στερούνται επαρκών πόρων για τη συντήρησή τους·
- β) δωρεάν διανομή σε σωφρονιστικά ιδρύματα, σχολεία και δημόσια εκπαιδευτικά ιδρύματα, παιδικές κατασκηνώσεις καθώς και νοσοκομεία και γηροκομεία που ορίζονται από τα κράτη μέλη, τα οποία λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι ποσότητες που διανέμονται στο πλαίσιο αυτό είναι συμπληρωματικές εκείνων που αγοράζουν κανονικά τα εν λόγω ιδρύματα.

Άρθρο 11

Εθνική χρηματοδοτική συνδρομή

1. Για τις περιφέρειες των κρατών μελών στις οποίες ο βαθμός οργάνωσης των παραγωγών είναι ιδιαίτερα χαμηλός, η Επιτροπή μπορεί να επιτρέψει στα κράτη μέλη, κατόπιν δεόντως αιτιολογημένης αιτήσεως, να χορηγούν στις οργανώσεις παραγωγών εθνική χρηματοδοτική συνδρομή ίση προς το 80 %, κατ' ανώτατο όριο, των χρηματικών εισφορών που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α). Η συνδρομή αυτή προστίθεται στο επιχειρησιακό ταμείο.

Για τις περιφέρειες των κρατών μελών στις οποίες η παραγωγή οπωροκηπευτικών που διατίθεται στο εμπόριο από οργανώσεις παραγωγών δεν υπερβαίνει το 15 % της αξίας της παραγωγής οπωροκηπευτικών και στις οποίες η παραγωγή οπωροκηπευτικών αντιστοιχεί στο 15 % τουλάχιστον της συνολικής γεωργικής παραγωγής τους, οι δαπάνες για τη χορήγηση της συνδρομής που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο είναι δυνατόν να καλύπτονται από την Κοινότητα, κατόπιν αιτήσεως του οικείου κράτους μέλους.

2. Τα άρθρα 87, 88 και 89 της συνθήκης δεν εφαρμόζονται στην εθνική χρηματοδοτική συνδρομή που εγκρίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 12

Εθνικό πλαίσιο και εθνική στρατηγική για τα επιχειρησιακά προγράμματα

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν εθνικό πλαίσιο για την εκπόνηση των γενικών όρων για τις δράσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 3. Το πλαίσιο αυτό προβλέπει ιδίως ότι οι δράσεις αυτές πρέπει να πληρούν τις κατάλληλες απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005, συμπεριλαμβανομένων και των απαιτήσεων σχετικά με τη συμπληρωματικότητα, τη συνέπεια και τη συμμόρφωση, όπως αναφέρονται στο άρθρο 5 του κανονισμού εκείνου.

Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν το προτεινόμενο πλαίσιο τους στην Επιτροπή, η οποία μπορεί να απαιτεί τροποποίησή του εντός τριών μηνών, αν διαπιστώσει ότι η πρόταση δεν επιτρέπει την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 174 της συνθήκης και στο έκτο κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον ⁽¹⁾. Οι επενδύσεις σε επιμέρους εκμεταλλεύσεις στις οποίες παρέχεται στήριξη στο πλαίσιο επιχειρησιακών προγραμμάτων πρέπει επίσης να τηρούν τους εν λόγω στόχους.

2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν εθνική στρατηγική για βιώσιμα επιχειρησιακά προγράμματα στον τομέα των οπωροκηπευτικών. Η στρατηγική αυτή περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- a) ανάλυση της κατάστασης από πλευράς ισχυρών και ασθενών σημείων και δυνατότητας ανάπτυξης·
- β) αιτιολόγηση των επιλεγόμενων προτεραιοτήτων·
- γ) τους στόχους των επιχειρησιακών προγραμμάτων και μέσων καθώς και δείκτες επιδόσεων·
- δ) αξιολόγηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων·
- ε) υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων από τις οργανώσεις παραγωγών.

Η εθνική στρατηγική ενσωματώνει επίσης το εθνικό πλαίσιο που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται στα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών.

Άρθρο 13

Έγκριση επιχειρησιακών προγραμμάτων

1. Τα σχέδια επιχειρησιακών προγραμμάτων υποβάλλονται στις αρμόδιες εθνικές αρχές, οι οποίες είτε τα εγκρίνουν είτε τα απορρίπτουν ή ζητούν την τροποποίησή τους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

2. Οι οργανώσεις παραγωγών κοινοποιούν στο κράτος μέλος το προβλεπόμενο ποσό του επιχειρησιακού ταμείου για κάθε έτος και υποβάλλουν τα σχετικά δικαιολογητικά που βασίζονται στις προβλέψεις του επιχειρησιακού προγράμματος, τις δαπάνες του τρέχοντος έτους και, ενδεχομένως, τις δαπάνες των προηγούμενων ετών και, εφόσον απαιτείται, τις εκτιμήσεις παραγωγής του επόμενου έτους.

3. Το κράτος μέλος κοινοποιεί στην οργάνωση παραγωγών ή την ένωση οργάνωσης παραγωγών το προβλεπόμενο ποσό της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής, σύμφωνα με τα όρια που καθορίζονται στο άρθρο 10.

4. Οι εκταμιεύσεις της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής διενεργούνται βάσει των δαπανών που πραγματοποιούνται για τις δράσεις τις οποίες αφορά το επιχειρησιακό πρόγραμμα. Όσον αφορά τις ίδιες δράσεις, είναι δυνατόν να χορηγούνται προκαταβολές με την κατάθεση εγγύησης.

5. Η οργάνωση παραγωγών κοινοποιεί στο κράτος μέλος το οριστικό ποσό των δαπανών του προηγούμενου έτους συνοδευόμενο από τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για να λάβει το υπόλοιπο της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής.

6. Τα επιχειρησιακά προγράμματα και η χρηματοδότησή τους από τους παραγωγούς και τις οργανώσεις παραγωγών, αφενός, και από τα κοινοτικά ταμεία, αφετέρου, είναι ελάχιστης διάρκειας τριών ετών και μέγιστης διάρκειας πέντε ετών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Επέκταση των κανόνων στους παραγωγούς μιας οικονομικής περιοχής

Άρθρο 14

Επέκταση των κανόνων

1. Στις περιπτώσεις στις οποίες μια οργάνωση παραγωγών που αναπτύσσει δραστηριότητες σε μια συγκεκριμένη οικονομική περιοχή θεωρείται, όσον αφορά ένα συγκεκριμένο προϊόν, αντιπροσωπευτική της παραγωγής και των παραγωγών της εν λόγω περιοχής, το οικείο κράτος μέλος μπορεί, κατόπιν αιτήματος της οργάνωσης παραγωγών, να καταστήσει δεσμευτικούς για τους παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι στην εν λόγω οικονομική περιοχή και δεν είναι μέλη της οργάνωσης παραγωγών:

- a) τους κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο α)·
- β) τους κανόνες που απαιτούνται για την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ),

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω κανόνες:

- a) εφαρμόζονται επί μία τουλάχιστον περίοδο εμπορίας·
- β) περιλαμβάνονται στο διεξοδικό κατάλογο του παραρτήματος I·
- γ) καθίστανται δεσμευτικοί για τρεις το πολύ περιόδους εμπορίας.

Ωστόσο, η προϋπόθεση που αναφέρεται στο στοιχείο α) του δεύτερου εδαφίου δεν εφαρμόζεται εάν οι εν λόγω κανόνες είναι οι κανόνες που απαριθμούνται στα σημεία 1, 3 και 5 του παραρτήματος I. Στην περίπτωση αυτή, η επέκταση των κανόνων δεν επιτρέπεται να εφαρμόζεται για διάστημα μεγαλύτερο της μιας περιόδου εμπορίας.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ως «οικονομική περιοχή» νοείται μια γεωγραφική ζώνη που αποτελείται από όμορες ή γειτονικές περιοχές παραγωγής στις οποίες οι συνθήκες παραγωγής και εμπορίας είναι ομοιογενείς.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κατάλογο των οικονομικών περιοχών.

Μέσα σε ένα μήνα από την κοινοποίηση αυτή, η Επιτροπή εγκρίνει τον κατάλογο ή αποφασίζει, έπειτα από διαβουλεύσεις με το οικείο κράτος μέλος, για τις αναγκαίες τροποποιήσεις. Η Επιτροπή μεριμνά για τη δημοσιοποίηση του εγκριθέντος καταλόγου με τον τρόπο που κρίνει ως τον πλέον κατάλληλο.

⁽¹⁾ Απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2002, για τη θέσπιση του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον (ΕΕ L 242 της 10.9.2002, σ. 1).

3. Μια οργάνωση παραγωγών θεωρείται αντιπροσωπευτική κατά την έννοια της παραγράφου 1 όταν συγκεντρώνει τουλάχιστον το 50 % των παραγωγών της οικονομικής περιοχής στην οποία αναπτύσσει δραστηριότητες και καλύπτει τουλάχιστον το 60 % του όγκου της παραγωγής της εν λόγω περιοχής. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, κατά τον υπολογισμό των ποσοστών αυτών δεν λαμβάνονται υπόψη οι παραγωγοί ή η παραγωγή βιολογικών προϊόντων που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2092/91.

4. Οι κανόνες που καθίστανται δεσμευτικοί για το σύνολο των παραγωγών μιας συγκεκριμένης οικονομικής περιφέρειας:

- α) δεν ζημιώνουν τους άλλους παραγωγούς του συγκεκριμένου κράτους μέλους ούτε της Κοινότητας·
- β) δεν εφαρμόζονται, εκτός αν τα αφορούν ρητώς, στα προϊόντα που παραδίδονται προς μεταποίηση στο πλαίσιο σύμβασης που έχει υπογραφεί πριν από την έναρξη της περιόδου εμπορίας, με εξαίρεση τους κανόνες παροχής πληροφοριών σχετικά με την παραγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α)·
- γ) δεν αντιβαίνουν προς τους ισχύοντες κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες.

5. Οι κανόνες δεν μπορούν να είναι δεσμευτικοί για τους παραγωγούς βιολογικών προϊόντων που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2092/91 εκτός αν το συγκεκριμένο μέτρο έχει συμφωνηθεί από το 50 % τουλάχιστον των παραγωγών αυτών στην οικονομική περιοχή όπου ασκεί της δραστηριότητές της η οργάνωση παραγωγών και η εν λόγω οργάνωση καλύπτει τουλάχιστον 60 % της παραγωγής αυτής στη συγκεκριμένη περιοχή.

Άρθρο 15

Κοινοποίηση

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή τους κανόνες που καθίστανται δεσμευτικούς για το σύνολο των παραγωγών μιας συγκεκριμένης οικονομικής περιοχής σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1. Η Επιτροπή μεριμνά για τη δημοσιοποίηση των εγκριθέντων κανόνων με τον τρόπο που κρίνει ως τον πλέον κατάλληλο.

Άρθρο 16

Ανάκληση

Η Επιτροπή αποφασίζει ότι ένα κράτος μέλος ανακαλεί την επέκταση κανόνων που έχει αποφασίσει το εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1:

- α) όταν διαπιστώνει ότι με την εν λόγω επέκταση στους άλλους παραγωγούς αποκλείεται ο ανταγωνισμός σε σημαντικό τμήμα της εσωτερικής αγοράς ή θίγεται η ελευθερία των συναλλαγών ή οι στόχοι του άρθρου 33 της συνθήκης·
- β) όταν διαπιστώνει ότι το άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης εφαρμόζεται στους κανόνες που επεκτείνονται σε άλλους παραγωγούς. Η απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τους κανόνες αυτούς εφαρμόζεται μόνον από την ημερομηνία της σχετικής διαπίστωσης·

- γ) όταν διαπιστώνει, έπειτα από έλεγχο, ότι δεν έχουν τηρηθεί οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 17

Χρηματικές εισφορές των παραγωγών που δεν είναι μέλη οργάνωσης

Όταν εφαρμόζεται το άρθρο 14 παράγραφος 1, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να αποφασίζει, βάσει υποβαλλόμενων δικαιολογητικών, ότι οι παραγωγοί που δεν είναι μέλη οφείλουν στην οργάνωση παραγωγών μέρος των χρηματικών εισφορών που καταβάλλουν οι παραγωγοί μέλη, εφόσον τα ποσά αυτά προορίζονται να καλύψουν:

- α) τα διοικητικά έξοδα εφαρμογής των κανόνων που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1·
- β) τα έξοδα που προκύπτουν από τις εργασίες έρευνας, μελέτης της αγοράς και προώθησης των πωλήσεων, τις οποίες αναλαμβάνει η οργάνωση ή η ένωση προς όφελος του συνόλου των παραγωγών της περιοχής.

Άρθρο 18

Επέκταση των κανόνων των ενώσεων οργάνωσης παραγωγών

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, κάθε παραπομπή στις οργάνώσεις παραγωγών νοείται ως παραπομπή στις αναγνωρισμένες ενώσεις οργάνωσης παραγωγών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Έκθεση

Άρθρο 19

Έκθεση

Η Επιτροπή υποβάλλει, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013, έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την υλοποίηση του παρόντος τίτλου όσον αφορά τις οργάνώσεις παραγωγών, τα επιχειρησιακά ταμεία και τα επιχειρησιακά προγράμματα.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Απαιτήσεις και αναγνώριση

Άρθρο 20

Απαιτήσεις

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, «διεπαγγελματικές οργάνώσεις» είναι οι νομικές οντότητες οι οποίες:

- α) απαρτίζονται από εκπροσώπους διαφόρων οικονομικών δραστηριοτήτων σχετικών με την παραγωγή ή/και την εμπορία ή/και τη μεταποίηση των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96·
- β) ιδρύονται με πρωτοβουλία του συνόλου ή ορισμένων εκ των οργάνωσης ή των ενώσεων από τις οποίες αποτελούνται·

γ) ασκούν δύο ή περισσότερες από τις κατωτέρω δραστηριότητες, σε μία ή περισσότερες περιφέρειες της Κοινότητας, λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα των καταναλωτών:

- i) βελτίωση της παροχής πληροφοριών και της διαφάνειας όσον αφορά την παραγωγή και την αγορά,
- ii) διευκόλυνση του συντονισμού της διάθεσης των οπωροκηπευτικών στην αγορά, ιδίως με έρευνες ή μελέτες αγοράς,
- iii) κατάρτιση υποδειγμάτων συμβάσεων που ανταποκρίνονται στους κοινοτικούς κανόνες,
- iv) πλήρης εκμετάλλευση του δυναμικού των παραγόμενων οπωροκηπευτικών,
- v) παροχή πληροφοριών και διεξαγωγή των ερευνών που είναι αναγκαίες για τον προσανατολισμό της παραγωγής προς προϊόντα που ανταποκρίνονται περισσότερο στις ανάγκες της αγοράς και στις προτιμήσεις και τις προσδοκίες των καταναλωτών, ιδίως όσον αφορά την ποιότητα των προϊόντων και την προστασία του περιβάλλοντος,
- vi) αναζήτηση μεθόδων περιορισμού της χρήσης φυτοπροστατευτικών προϊόντων και άλλων εισροών και διασφάλιση της ποιότητας των προϊόντων καθώς και της προστασίας του εδάφους και των υδάτων,
- vii) ανάπτυξη μεθόδων και μέσων για τη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων,
- viii) αξιοποίηση του δυναμικού και προστασία της βιολογικής γεωργίας και των ονομασιών προέλευσης, των σημάτων ποιότητας και των γεωγραφικών ενδείξεων,
- ix) προώθηση μεθόδων ολοκληρωμένης παραγωγής ή άλλων φιλοπεριβαλλοντικών μεθόδων παραγωγής,
- x) θέσπιση, όσον αφορά τους κανόνες παραγωγής και εμπορίας που αναφέρονται στα σημεία 2 και 3 του παραρτήματος I, κανόνων αυστηρότερων από εκείνους που προβλέπει η κοινοτική ή η εθνική νομοθεσία·

δ) έχουν αναγνωρισθεί από το οικείο κράτος μέλος υπό τους όρους του άρθρου άρθρο 21.

Άρθρο 21

Αναγνώριση

1. Εάν το επιτρέπουν οι δομές του κράτους μέλους, τα κράτη μέλη μπορούν να αναγνωρίζουν ως διεπαγγελματικές οργανώσεις όλες τις οργανώσεις που είναι εγκατεστημένες στην επικράτειά τους και υποβάλλουν σχετική αίτηση, υπό τον όρον ότι:

- a) ασκούν τις δραστηριότητές τους σε μία ή περισσότερες περιφέρειες του οικείου κράτους μέλους·
- β) καλύπτουν σημαντική μερίδα της παραγωγής ή/και της εμπορίας ή/και της μεταποίησης οπωροκηπευτικών και μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά στην ή στις σχετικές περιφέρειες και, στην περίπτωση που αφορούν

περισσότερες της μιας περιφέρειες, αποδεικνύουν μια στοιχειώδη αντιπροσωπευτικότητα για καθέναν από τους κλάδους που συγκεντρώνουν σε καθεμία από τις καλυπτόμενες περιφέρειες·

- γ) ασκούν δύο ή περισσότερες από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 20 στοιχείο γ)·
- δ) δεν δραστηριοποιούνται οι ίδιες στην παραγωγή, τη μεταποίηση ή την εμπορία οπωροκηπευτικών ή μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά·
- ε) δεν συμμετέχουν σε καμία από τις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 4.

2. Πριν από την αναγνώριση, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις διεπαγγελματικές οργανώσεις που έχουν υποβάλει αίτηση αναγνώρισης μαζί με κάθε χρήσιμη πληροφορία σχετικά με την αντιπροσωπευτικότητά τους και τις διάφορες δραστηριότητές τους, καθώς και όλα τα άλλα αναγκαία για την αξιολόγηση στοιχεία.

Η Επιτροπή μπορεί να αντιτάσσεται στην αναγνώριση εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης.

3. Τα κράτη μέλη:

- a) αποφασίζουν σχετικά με τη χορήγηση αναγνώρισης εντός τριών μηνών από την υποβολή της αίτησης, η οποία πρέπει να συνοδεύεται από όλα τα σχετικά δικαιολογητικά·
- β) ελέγχουν τακτικά την τήρηση, εκ μέρους των διεπαγγελματικών οργανώσεων, των όρων αναγνώρισης, επιβάλλουν κυρώσεις στις οργανώσεις αυτές σε περίπτωση μη τήρησης ή παρατυπιών όσον αφορά τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού και αποφασίζουν, εφόσον είναι αναγκαίο, την ανάκληση της αναγνώρισης·
- γ) ανακαλούν την αναγνώριση εάν:
 - i) δεν πληρούνται πλέον οι απαιτήσεις και οι όροι αναγνώρισης που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο,
 - ii) η διεπαγγελματική οργάνωση συμμετέχει σε συμφωνίες, αποφάσεις και συντονισμένες πρακτικές του άρθρου 22 παράγραφος 3, ανεξάρτητα από τις τυχόν άλλες κυρώσεις που επιβάλλονται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία,
 - iii) η διεπαγγελματική οργάνωση δεν τηρεί την υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 2·

δ) κοινοποιούν, εντός δύο μηνών, στην Επιτροπή κάθε απόφαση έγκρισης, απόρριψης ή ανάκλησης της αναγνώρισης.

4. Οι όροι και η συχνότητα με την οποία τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες των διεπαγγελματικών οργανώσεων θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Η Επιτροπή μπορεί, μετά τη διενέργεια ελέγχων, να ζητά από κράτος μέλος την ανάκληση της αναγνώρισης.

5. Η αναγνώριση ισοδυναμεί με άδεια άσκησης των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 20 στοιχείο γ), υπό την επιφύλαξη άλλων διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

6. Η Επιτροπή μεριμνά για τη δημοσιοποίηση, με τον τρόπο που κρίνει ως τον πλέον κατάλληλο, καταλόγου αναγνωρισμένων διεπαγγελματικών οργανώσεων, αναφέροντας τον οικονομικό τομέα ή την περιοχή των δραστηριοτήτων τους και τις δραστηριότητες που ασκούν κατά την έννοια του άρθρου 23. Οι ανακλήσεις αναγνώρισης δημοσιοποιούνται επίσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Κανόνες ανταγωνισμού

Άρθρο 22

Εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2006, περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων ⁽¹⁾, το άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης δεν εφαρμόζεται στις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές των αναγνωρισμένων διεπαγγελματικών οργανώσεων, οι οποίες αποβλέπουν στην άσκηση των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 20 στοιχείο γ) του παρόντος κανονισμού.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται μόνον εφόσον:

- α) οι συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές έχουν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή·
- β) εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση όλων των αναγκαίων για την αξιολόγηση στοιχείων, η Επιτροπή δεν έχει κηρύξει τις εν λόγω συμφωνίες, αποφάσεις ή εναρμονισμένες πρακτικές ασυμβίβαστες προς την κοινοτική νομοθεσία.

3. Οι συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές δεν επιτρέπεται να τίθενται σε ισχύ πριν από την παρέλευση της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β).

4. Σε κάθε περίπτωση, θεωρούνται αντιθέτες προς την κοινοτική νομοθεσία οι ακόλουθες συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές:

- α) οι συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που ενδέχεται να οδηγήσουν σε οποιαδήποτε μορφής κατακερματισμό της κοινοτικής αγοράς·
- β) οι συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που ενδέχεται να επηρεάσουν την εύρυθμη λειτουργία της οργάνωσης αγοράς·
- γ) οι συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που ενδέχεται να προκαλέσουν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού οι οποίες δεν είναι απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων της κοινής γεωργικής πολιτικής που επιδιώκονται μέσω των δραστηριοτήτων της διεπαγγελματικής οργάνωσης·

δ) οι συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που συνεπάγονται τον καθορισμό τιμών, με την επιφύλαξη των δραστηριοτήτων που ασκούνται από τις διεπαγγελματικές οργανώσεις στο πλαίσιο της εφαρμογής συγκεκριμένων κοινοτικών κανόνων·

ε) οι συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που ενδέχεται να οδηγήσουν στην εισαγωγή διακρίσεων ή να καταργήσουν τον ανταγωνισμό για σημαντικό μέρος των εν λόγω προϊόντων.

5. Εάν, μετά την παρέλευση της δίμηνης προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β), η Επιτροπή διαπιστώσει ότι δεν τηρούνται οι όροι εφαρμογής της παραγράφου 1, λαμβάνει απόφαση στην οποία αναφέρεται ότι το άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης εφαρμόζεται για τη συγκεκριμένη συμφωνία, απόφαση ή εναρμονισμένη πρακτική.

Η εν λόγω απόφαση της Επιτροπής δεν εφαρμόζεται πριν από την ημερομηνία κοινοποίησής της στη σχετική διεπαγγελματική οργάνωση, εκτός αν η τελευταία έχει δώσει ανακριβείς πληροφορίες ή έχει κάνει κατάχρηση της εξαιρέσης που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

6. Στην περίπτωση πολυετών συμφωνιών, η κοινοποίηση για το πρώτο έτος ισχύει και για τα επόμενα έτη της συμφωνίας. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτήν, η Επιτροπή μπορεί, με δική της πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους, να προβεί σε διαπίστωση του ασυμβίβαστου χαρακτήρα της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Επέκταση των κανόνων

Άρθρο 23

Επέκταση των κανόνων

1. Όταν μια διεπαγγελματική οργάνωση που αναπτύσσει δραστηριότητες σε συγκεκριμένη περιφέρεια ή συγκεκριμένες περιφέρειες κράτους μέλους θεωρείται αντιπροσωπευτική της παραγωγής, της εμπορίας ή της μεταποίησης ενός συγκεκριμένου προϊόντος, το οικείο κράτος μέλος μπορεί, ύστερα από αίτηση της εν λόγω διεπαγγελματικής οργάνωσης, να καταστήσει δεσμευτικές, για μια περιορισμένη χρονική περίοδο και για τους μεμονωμένους ή μη οικονομικούς φορείς που αναπτύσσουν δραστηριότητες στη σχετική περιφέρεια ή στις σχετικές περιφέρειες και δεν ανήκουν στην οργάνωση αυτή, ορισμένες αποφάσεις, συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές που συνάπτονται στο πλαίσιο της οργάνωσης αυτής.

2. Μια διεπαγγελματική οργάνωση θεωρείται αντιπροσωπευτική κατά την έννοια της παραγράφου 1 όταν συγκεντρώνει τουλάχιστον τα δύο τρίτα της παραγωγής ή της εμπορίας ή της μεταποίησης του ή των συγκεκριμένων προϊόντων στην ή στις οικείες περιφέρειες ενός κράτους μέλους. Όταν η αίτηση επέκτασης των κανόνων καλύπτει περισσότερες από μία περιφέρειες, η διεπαγγελματική οργάνωση πρέπει να αποδεικνύει στοιχειώδη αντιπροσωπευτικότητα για καθέναν από τους κλάδους που συγκεντρώνει σε καθεμία από τις καλυπτόμενες περιφέρειες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 214 της 4.8.2006, σ. 7.

3. Οι κανόνες για τους οποίους μπορεί να ζητείται επέκταση σε άλλους οικονομικούς φορείς:

- α) αφορούν ένα από τα ακόλουθα θέματα:
- i) παροχή πληροφοριών όσον αφορά την παραγωγή και την αγορά,
 - ii) εφαρμογή κανόνων παραγωγής αυστηρότερων από τους εθνικούς ή τους κοινοτικούς κανόνες,
 - iii) κατάρτιση τυποποιημένων συμβάσεων σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες,
 - iv) κανόνες εμπορίας,
 - v) κανόνες για την προστασία του περιβάλλοντος,
 - vi) μέτρα για την προώθηση και την αξιοποίηση της παραγωγής,
 - vii) μέτρα προστασίας της βιολογικής γεωργίας και των ονομασιών προέλευσης, των σημάτων ποιότητας και των γεωγραφικών ενδείξεων.
- β) εφαρμόζονται επί μία τουλάχιστον περίοδο εμπορίας.
- γ) μπορούν να καταστούν δεσμευτικοί για τρεις περιόδους εμπορίας κατ' ανώτατο όριο.
- δ) δεν ζημιώνουν άλλους οικονομικούς φορείς του συγκεκριμένου κράτους μέλους ούτε της Κοινότητας.

Ωστόσο, η προϋπόθεση που αναφέρεται στο στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου δεν εφαρμόζεται εάν οι εν λόγω κανόνες είναι οι κανόνες που απαριθμούνται στα σημεία 1, 3 και 5 του παραρτήματος I. Στην περίπτωση αυτή, η επέκταση των κανόνων δεν επιτρέπεται να εφαρμόζεται για διάστημα μεγαλύτερο της μιας περιόδου εμπορίας.

4. Οι κανόνες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο α) σημεία ii), iv) και v) δεν είναι διαφορετικοί από τους κανόνες του παραρτήματος I. Οι κανόνες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο α) σημείο ii) δεν εφαρμόζονται σε προϊόντα παραγόμενα εκτός της συγκεκριμένης περιφέρειας ή των συγκεκριμένων περιφερειών που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 24

Κοινοποίηση και ανάκληση

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή τους κανόνες που κατέστησαν δεσμευτικούς για όλους τους οικονομικούς φορείς συγκεκριμένης περιφέρειας ή συγκεκριμένων περιφερειών σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1. Η Επιτροπή μεριμνά για τη δημοσιοποίηση των κανόνων αυτών με τον τρόπο που κρίνει ως τον πλέον κατάλληλο.

2. Πριν από τη δημοσιοποίηση των κανόνων, η Επιτροπή ενημερώνει την επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 46 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 για κάθε κοινοποίηση επέκτασης διεπαγγελματικών συμφωνιών.

3. Η Επιτροπή αποφασίζει ότι ένα κράτος μέλος οφείλει να ανακαλέσει την επέκταση κανόνων που έχει αποφασίσει το εν λόγω κράτος μέλος, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 16.

Άρθρο 25

Χρηματικές εισφορές προσώπων που δεν είναι μέλη οργάνωσης

Στην περίπτωση επέκτασης των κανόνων για ένα ή περισσότερα προϊόντα και όταν μία ή περισσότερες από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 23 παράγραφος 3 στοιχείο α) ασκούνται από αναγνωρισμένη διεπαγγελματική οργάνωση και παρουσιάζουν γενικό οικονομικό ενδιαφέρον για τα πρόσωπα των οποίων οι δραστηριότητες είναι συναφείς προς ένα ή περισσότερα από τα εν λόγω προϊόντα, το κράτος μέλος το οποίο χορήγησε την αναγνώριση μπορεί να αποφασίζει ότι τα άτομα ή οι ομάδες που δεν είναι μέλη της διεπαγγελματικής οργάνωσης αλλά επωφελούνται από τις εν λόγω δραστηριότητες, οφείλουν στην οργάνωση ένα ποσό ίσο προς το σύνολο ή μέρος των χρηματικών εισφορών που καταβάλλουν τα μέλη, εφόσον οι εισφορές αυτές προορίζονται για την κάλυψη των δαπανών που απορρέουν άμεσα από την άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 26

Γενικές αρχές

Εφόσον ο παρών κανονισμός ή διατάξεις που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή του δεν ορίζουν το αντίθετο, απαγορεύονται κατά τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες:

- α) η επιβολή οποιασδήποτε επιβάρυνσης αποτελέσματος ισοδύναμου με δασμό.
- β) η εφαρμογή οποιουδήποτε ποσοτικού περιορισμού ή μέτρου ισοδύναμου αποτελέσματος.

Άρθρο 27

Συνδυασμένη ονοματολογία

Οι γενικοί κανόνες για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας και οι ειδικοί κανόνες για την εφαρμογή της ισχύουν για τη δασμολογική ταξινόμηση των προϊόντων που υπάγονται στον παρόντα τίτλο. Η δασμολογική ονοματολογία που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού περιλαμβάνεται στο κοινό δασμολόγιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Εισαγωγές

Τμήμα I

Άδειες εισαγωγής

Άρθρο 28

Προαιρετικά συστήματα αδειών εισαγωγής

Η Επιτροπή μπορεί να εξαρτά την εισαγωγή στην Κοινότητα ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού από την προσκόμιση άδειας εισαγωγής.

Άρθρο 29**Έκδοση αδειών**

Οι άδειες εισαγωγής εκδίδονται από τα κράτη μέλη για κάθε ενδιαφερόμενο που υποβάλλει σχετική αίτηση, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής του στην Κοινότητα, εκτός εάν προβλέπεται άλλως από το Συμβούλιο, και με την επιφύλαξη των μέτρων που λαμβάνονται για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 30**Ισχύς**

Οι άδειες εισαγωγής ισχύουν σε ολόκληρη την Κοινότητα.

Άρθρο 31**Εγγύηση**

1. Εάν δεν προβλέπεται άλλως με τη διαδικασία του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, οι άδειες εκδίδονται κατόπιν σύστασης εγγύησης, με την οποία διασφαλίζεται ότι τα προϊόντα εισάγονται κατά τη διάρκεια ισχύος της άδειας.

2. Πλην περιπτώσεων ανωτέρας βίας, η εγγύηση καταπίπτει, εν όλω ή εν μέρει, εάν η εισαγωγή δεν πραγματοποιηθεί ή πραγματοποιηθεί μόνο εν μέρει κατά τη διάρκεια ισχύος της άδειας.

Άρθρο 32**Εκτελεστικοί κανόνες**

Λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του παρόντος τμήματος, συμπεριλαμβανομένων των όρων ισχύος των αδειών και του ύψους της εγγύησης, θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Τμήμα II**Εισαγωγικοί δασμοί και σύστημα τιμής εισόδου****Άρθρο 33****Εισαγωγικοί δασμοί**

Εάν δεν προβλέπεται διαφορετικά στον παρόντα κανονισμό, οι συντελεστές εισαγωγικών δασμών του κοινού δασμολογίου εφαρμόζονται στα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 34**Σύστημα τιμής εισόδου**

1. Εάν η εφαρμογή των δασμών του κοινού δασμολογίου εξαρτάται από την τιμή εισόδου της εισαγόμενης παρτίδας, το αληθές της τιμής αυτής ελέγχεται με τη βοήθεια μιας κατ' αποκοπή αξίας κατά την εισαγωγή, η οποία υπολογίζεται από την Επιτροπή, ανά προϊόν και καταγωγή, βάσει του σταθμισμένου μέσου όρου των τιμών του προϊόντος στις αντιπροσωπευτικές αγορές εισαγωγής των κρατών μελών ή, ανάλογα με την περίπτωση, σε άλλες αγορές.

Ωστόσο, με τη διαδικασία του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 μπορούν να θεσπίζονται ειδικές διατάξεις για την επαλήθευση της τιμής εισόδου των εισαγόμενων προϊόντων που προορίζονται κυρίως για μεταποίηση.

2. Εάν η δηλωθείσα τιμή εισόδου της σχετικής παρτίδας είναι ανώτερη από την κατ' αποκοπή αξία κατά την εισαγωγή,

προσαυξημένη κατά ένα όριο καθοριζόμενο με τη διαδικασία του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει την κατ' αποκοπή αξία κατά περισσότερο από 10 %, απαιτείται η σύσταση εγγύησης ίσης προς τους εισαγωγικούς δασμούς, η οποία προσδιορίζεται βάσει της κατ' αποκοπή αξίας κατά την εισαγωγή.

3. Εάν η τιμή εισόδου της σχετικής παρτίδας δεν έχει δηλωθεί κατά τον εκτελωνισμό, η εφαρμογή των δασμών του κοινού δασμολογίου εξαρτάται από την κατ' αποκοπή αξία κατά την εισαγωγή ή από την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων της τελωνειακής νομοθεσίας, υπό όρους που θα καθοριστούν με τη διαδικασία του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

4. Οι λεπτομερείς εκτελεστικοί κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 46 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Άρθρο 35**Πρόσθετοι εισαγωγικοί δασμοί**

1. Επιβάλλεται πρόσθετος εισαγωγικός δασμός στις εισαγωγές που πραγματοποιούνται με το δασμολογικό συντελεστή που προβλέπεται στα άρθρα 33 και 34, ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, με στόχο την πρόληψη ή την εξουδετέρωση των δυσμενών επιπτώσεων στην κοινοτική αγορά, οι οποίες θα μπορούσαν να προκύψουν από τις εισαγωγές αυτές, εάν:

- οι εισαγωγές πραγματοποιούνται σε τιμή κατώτερη από το επίπεδο που κοινοποιείται από την Κοινότητα στον ΠΟΕ («τιμή ενεργοποίησης»), ή
- ο όγκος των εισαγωγών για κάθε έτος υπερβαίνει ορισμένο επίπεδο («όγκος ενεργοποίησης»).

Ο όγκος ενεργοποίησης βασίζεται στις δυνατότητες πρόσβασης στην αγορά, οι οποίες ορίζονται ως ποσοστό εισαγωγών επί της αντίστοιχης εγχώριας κατανάλωσης κατά τα τρία προηγούμενα έτη.

2. Δεν επιβάλλεται πρόσθετος εισαγωγικός δασμός εάν δεν θεωρείται πιθανόν ότι οι εισαγωγές θα διαταράξουν την αγορά της Κοινότητας ή εάν οι επιπτώσεις θα ήσαν δυσανάλογες προς τον επιδιωκόμενο στόχο.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α), οι τιμές εισαγωγής καθορίζονται με βάση τις τιμές εισαγωγής cif του συγκεκριμένου φορτίου.

Οι τιμές εισαγωγής cif επαληθεύονται βάσει των αντιπροσωπευτικών τιμών για το συγκεκριμένο προϊόν στη διεθνή αγορά ή στην κοινοτική αγορά εισαγωγής του εν λόγω προϊόντος.

4. Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96. Οι κανόνες αυτοί ορίζουν ιδίως:

- τα προϊόντα στα οποία εφαρμόζονται πρόσθετοι εισαγωγικοί δασμοί·
- τα λοιπά κριτήρια που είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί η εφαρμογή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Τμήμα III

Διαχείριση εισαγωγικών πιστώσεων

Άρθρο 36

Δασμολογικές ποσοτώσεις

1. Το άνοιγμα και η διαχείριση δασμολογικών ποσοτώσεων για την εισαγωγή προϊόντων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, οι οποίες απορρέουν από συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 300 της συνθήκης ή από οποιαδήποτε άλλη πράξη του Συμβουλίου, πραγματοποιούνται από την Επιτροπή, σύμφωνα με τους λεπτομερείς κανόνες που θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

2. Η διαχείριση των δασμολογικών ποσοτώσεων γίνεται με τρόπο ώστε να αποκλείει οποιαδήποτε διάκριση μεταξύ των ενδιαφερόμενων οικονομικών φορέων, με την εφαρμογή μιας από τις κάτωθι μεθόδους ή συνδυασμού αυτών ή άλλης κατάλληλης μεθόδου:

- α) μέθοδος βασιζόμενη στη χρονολογική σειρά υποβολής των αιτήσεων (αρχή της «κατά προτεραιότητα εξυπηρέτησης»)
- β) μέθοδος κατανομής κατ' αναλογία των ποσοτήτων που ζητήθηκαν κατά την κατάθεση των αιτήσεων (μέθοδος της «ταυτόχρονης εξέτασης»)
- γ) μέθοδος βασιζόμενη στη συνεκτίμηση των παραδοσιακών εμπορικών ρευμάτων (μέθοδος των «παλαιών και νέων πελατών»).

3. Η χρησιμοποιούμενη μέθοδος διαχείρισης δίνει τη δέουσα βαρύτητα, ανάλογα με την περίπτωση, στις ανάγκες εφοδιασμού της κοινοτικής αγοράς και στην ανάγκη διασφάλισης της ισορροπίας της.

Άρθρο 37

Άνοιγμα δασμολογικών ποσοτώσεων

Η Επιτροπή, με τη διαδικασία του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, προβλέπει το άνοιγμα των ετήσιων δασμολογικών ποσοτώσεων, εάν χρειάζεται με την κατάλληλη κλιμάκωση στη διάρκεια του έτους, και καθορίζει την εφαρμοστέα μέθοδο διαχείρισης.

Λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος τμήματος θεσπίζονται σύμφωνα με την ίδια διαδικασία, ιδίως όσον αφορά:

- α) εγγυήσεις ως προς τη φύση, την προέλευση και την καταγωγή του προϊόντος·
- β) αναγνώριση του εγγράφου που χρησιμοποιείται για την επαλήθευση της ύπαρξης των εγγυήσεων που αναφέρονται στο στοιχείο α)·
- γ) τους όρους υπό τους οποίους εκδίδονται οι άδειες εισαγωγής και τη διάρκεια ισχύος τους.

Τμήμα IV

Μέτρα διασφάλισης και καθεστώδες ενεργητικής τελειοποίησης

Άρθρο 38

Μέτρα διασφάλισης

1. Μέτρα διασφάλισης κατά των εισαγωγών στην Κοινότητα λαμβάνονται από την Επιτροπή, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 519/94 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1994, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών από ορισμένες τρίτες χώρες ⁽¹⁾, και (ΕΚ) αριθ. 3285/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών ⁽²⁾.

2. Εάν δεν προβλέπεται διαφορετικά από το Συμβούλιο, τα μέτρα διασφάλισης κατά των εισαγωγών στην Κοινότητα που προβλέπονται σε διεθνείς συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 300 της συνθήκης λαμβάνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

3. Τα μέτρα διασφάλισης που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 είναι δυνατόν να λαμβάνονται από την Επιτροπή ύστερα από αίτημα κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία. Αν η Επιτροπή λάβει αίτημα κράτους μέλους, αποφασίζει σχετικά εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή του αιτήματος.

Τα εν λόγω μέτρα διασφάλισης κοινοποιούνται στα κράτη μέλη, ισχύουν δε άμεσα.

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 είναι δυνατόν να παραπέμπονται στο Συμβούλιο από οποιοδήποτε κράτος μέλος εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησής τους. Το Συμβούλιο συνεδριάζει χωρίς καθυστέρηση. Μπορεί να τροποποιεί ή να καταργεί τη σχετική απόφαση με ειδική πλειοψηφία, εντός ενός μηνός από την ημερομηνία κατά την οποία παραπέμφθηκε στο Συμβούλιο.

4. Όταν η Επιτροπή κρίνει ότι ένα μέτρο διασφάλισης που έχει ληφθεί σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2 πρέπει να ανακληθεί ή να τροποποιηθεί, ακολουθεί την εξής διαδικασία:

- α) όταν το μέτρο εκδόθηκε από το Συμβούλιο, η Επιτροπή προτείνει στο Συμβούλιο την ανάκληση ή την τροποποίησή του. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία·
- β) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, τα κοινοτικά μέτρα διασφάλισης καταργούνται ή τροποποιούνται από την Επιτροπή.

Άρθρο 39

Αναστολή του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποίησης

1. Εάν η κοινοτική αγορά έχει διαταραχθεί ή κινδυνεύει να διαταραχθεί από το καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους ή με δική της

⁽¹⁾ ΕΕ L 67 της 10.3.1994, σ. 89. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 427/2003 (ΕΕ L 65 της 8.3.2003, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 349 της 31.12.1994, σ. 53. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/2004 (ΕΕ L 374 της 22.12.2004, σ. 1).

πρωτοβουλία, μπορεί να αναστέλλει εν όλω ή εν μέρει τη χρήση του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποίησης για τα προϊόντα που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Αν η Επιτροπή λάβει αίτημα κράτους μέλους, αποφασίζει σχετικά εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή του αιτήματος.

Τα εν λόγω μέτρα κοινοποιούνται στα κράτη μέλη, ισχύουν δε άμεσα.

Τα μέτρα που αποφασίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο μπορούν να παραπέμπονται στο Συμβούλιο από οποιοδήποτε κράτος μέλος εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησής τους. Το Συμβούλιο συνεδριάζει χωρίς καθυστέρηση. Μπορεί να τροποποιεί ή να καταργεί τα σχετικά μέτρα με ειδική πλειοψηφία, εντός ενός μηνός από την ημερομηνία κατά την οποία παραπέμφθηκαν στο Συμβούλιο.

2. Στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την εύρυθμη λειτουργία της κοινής οργάνωσης αγοράς των προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, το Συμβούλιο μπορεί, με τη διαδικασία του άρθρου 37 παράγραφος 2 της συνθήκης, να απαγορεύει εν όλω ή εν μέρει τη χρήση του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποίησης για τα προϊόντα αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Εξαγωγές

Τμήμα I

Άδειες εξαγωγής

Άρθρο 40

Προαιρετικά συστήματα αδειών εξαγωγής

1. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίζει ότι, για την εξαγωγή από την Κοινότητα προϊόντων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, απαιτείται η προσκόμιση άδειας εξαγωγής.

2. Τα άρθρα 29, 30 και 31 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

3. Λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων των όρων ισχύος των αδειών και του ύψους της εγγύησης, θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Τμήμα II

Αναστολή του καθεστώτος παθητικής τελειοποίησης

Άρθρο 41

Αναστολή του καθεστώτος παθητικής τελειοποίησης

1. Εάν η κοινοτική αγορά έχει διαταραχθεί ή κινδυνεύει να διαταραχθεί από το καθεστώς παθητικής τελειοποίησης, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, μπορεί να αναστέλλει εν όλω ή εν μέρει τη χρήση του καθεστώτος παθητικής τελειοποίησης για τα προϊόντα που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Αν η Επιτροπή λάβει αίτημα κράτους μέλους, αποφασίζει σχετικά εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή του αιτήματος.

Τα εν λόγω μέτρα κοινοποιούνται στα κράτη μέλη, ισχύουν δε άμεσα.

Τα μέτρα που αποφασίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο μπορούν να παραπέμπονται στο Συμβούλιο από οποιοδήποτε κράτος μέλος εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησής τους. Το Συμβούλιο συνεδριάζει χωρίς καθυστέρηση. Μπορεί να τροποποιεί ή να καταργεί τα σχετικά μέτρα με ειδική πλειοψηφία, εντός ενός μηνός από την ημερομηνία κατά την οποία παραπέμφθηκαν στο Συμβούλιο.

2. Στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την εύρυθμη λειτουργία της κοινής οργάνωσης αγοράς των προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, το Συμβούλιο μπορεί, με τη διαδικασία του άρθρου 37 παράγραφος 2 της συνθήκης, να απαγορεύει εν όλω ή εν μέρει τη χρήση του καθεστώτος παθητικής τελειοποίησης για τα προϊόντα αυτά.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΕΣ, ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Εκτελεστικές διατάξεις

Άρθρο 42

Λεπτομερείς εκτελεστικοί κανόνες

Λεπτομερείς εκτελεστικοί κανόνες για τον παρόντα κανονισμό μπορούν να θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96. Οι εν λόγω κανόνες είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν ιδίως:

- a) κανόνες για την εφαρμογή του τίτλου II, και ιδίως:
 - i) τα προϊόντα που υπόκεινται σε τυποποίηση και η πρόβλεψη των προτύπων εμπορίας που αναφέρονται στο άρθρο 2, ιδίως δε τον ορισμό του προϊόντος που είναι υγιές, ανόθευτο και σύμφωνο με τα συναλλακτικά ήθη,
 - ii) κανόνες για τις επιθεωρήσεις συμμόρφωσης, ιδίως δε τη συνεπή εφαρμογή τους στα κράτη μέλη,
 - iii) κανόνες για τις παρεκκλίσεις και τις εξαιρέσεις από την εφαρμογή των προτύπων εμπορίας,
 - iv) κανόνες παρουσίασης, εμπορίας και επισήμανσης,
 - v) κανόνες για την εφαρμογή των προτύπων εμπορίας στα προϊόντα που εισάγονται στην Κοινότητα και στα προϊόντα που εξάγονται από την Κοινότητα·
- β) κανόνες για την εφαρμογή του τίτλου III, οι οποίοι περιλαμβάνουν:
 - i) τους κανόνες για τις διεθνικές οργανώσεις παραγωγών και τις διεθνικές ενώσεις οργανώσεων παραγωγών, συμπεριλαμβανομένης της διοικητικής αρωγής που παρέχουν οι σχετικές αρμόδιες αρχές στην περίπτωση διεθνικής συνεργασίας,

- ii) τους κανόνες για τη χρηματοδότηση των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 7, συμπεριλαμβανομένων των κατώτατων και των ανώτατων ορίων και της έκτασης της κοινοτικής χρηματοδότησης των ενισχύσεων,
- iii) το ποσοστό και τους λεπτομερείς κανόνες για την επιστροφή της χρηματοδότησης της συνδρομής κατ' άρθρο 11 παράγραφος 1,
- iv) τους κανόνες για τις επενδύσεις σε επιμέρους εκμεταλλεύσεις,
- v) τις ημερομηνίες για τις ανακοινώσεις και τις κοινοποιήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 13,
- vi) διατάξεις για μερική καταβολή της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής που αναφέρεται στο άρθρο 13·
- γ) κανόνες για την εφαρμογή του τίτλου IV·
- δ) κανόνες σχετικά με τους διοικητικούς και φυσικούς ελέγχους που πρέπει να διενεργούν τα κράτη μέλη όσον αφορά την τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·
- ε) ένα σύστημα επιβολής διοικητικών κυρώσεων στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται παράβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Οι διοικητικές κυρώσεις κλιμακώνονται ανάλογα με τη σοβαρότητα, την έκταση, το διαρκή χαρακτήρα και την επανάληψη της διαπιστωθείσας παράβασης·
- στ) κανόνες σχετικά με την ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·
- ζ) κανόνες για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τους διενεργηθέντες ελέγχους και τα αποτελέσματά τους·
- η) κανόνες για την εφαρμογή του τίτλου V, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που αναφέρονται ρητώς στον εν λόγω τίτλο·
- θ) κανόνες για τον καθορισμό των πληροφοριών που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του άρθρου 44, καθώς και σχετικά με τη μορφή, το περιεχόμενο, τη συχνότητα και τις προθεσμίες και τις ρυθμίσεις σύμφωνα με τις οποίες πληροφορίες και έγγραφα διατίθενται ή διαβιβάζονται·
- ι) τα μέτρα που απαιτούνται για τη διευκόλυνση της μετάβασης από τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 2200/96, (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και (ΕΚ) αριθ. 2202/96 στις ρυθμίσεις του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων για την εφαρμογή του άρθρου 55 του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Τροποποιήσεις, κατάργηση και τελικές διατάξεις

Άρθρο 43

Κρατικές ενισχύσεις

Εάν δεν προβλέπεται διαφορετικά από τον παρόντα κανονισμό, τα άρθρα 87, 88 και 89 της συνθήκης εφαρμόζονται στην παραγωγή

και το εμπόριο των προϊόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, των προϊόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και στις πατάτες, νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη, του κωδικού ΣΟ 0701.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο:

- a) επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εξακολουθούν να καταβάλλουν κρατικές ενισχύσεις δυνάμει ισχυόντων καθεστώτων για την παραγωγή και την εμπορία πατατών, νωπών ή διατηρημένων με απλή ψύξη, που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0701 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011·
- β) επιτρέπεται στην Ισπανία και την Ιταλία να καταβάλλουν, κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας 2007/08, κρατική ενίσχυση ύψους έως 15 εκατ. ευρώ για την υποστήριξη της προσαρμογής του τομέα μεταποίησης της τομάτας στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού·
- γ) επιτρέπεται στα κράτη μέλη να καταβάλλουν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010, εθνικές ενισχύσεις υπό τους εξής όρους:
- i) οι κρατικές ενισχύσεις καταβάλλονται μόνον σε παραγωγούς οπωροκηπευτικών οι οποίοι δεν είναι μέλη αναγνωρισμένης οργάνωσης παραγωγών και οι οποίοι υπογράφουν με αναγνωρισμένη οργάνωση παραγωγών σύμβαση με την οποία αποδέχονται να εφαρμόσουν τα μέτρα πρόληψης και διαχείρισης κρίσεων της εν λόγω οργάνωσης παραγωγών,
- ii) το ποσό της ενίσχυσης που καταβάλλεται στους παραγωγούς αυτούς δεν υπερβαίνει το 75 % της κοινοτικής στήριξης που λαμβάνουν τα μέλη της συγκεκριμένης οργάνωσης παραγωγών, και
- iii) το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2010 το αργότερο, έκθεση σχετικά με την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα των κρατικών ενισχύσεων, στην οποία αναφέρεται ιδίως αναλυτικά ο τρόπος με τον οποίον η ενίσχυση έχει στηρίξει την οργάνωση του τομέα. Η Επιτροπή εξετάζει την έκθεση και αποφασίζει εάν θα υποβάλλει τις δέουσες προτάσεις.

Άρθρο 44

Κοινοποιήσεις

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανταλλάσσουν μεταξύ τους όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, για την παρακολούθηση και ανάλυση της αγοράς και για τη συμμόρφωση με τις διεθνείς υποχρεώσεις που αφορούν τα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 45

Δαπάνες

Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού θεωρούνται παρεμβάσεις για τη ρύθμιση των αγορών γεωργικών προϊόντων όπως αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005.

Άρθρο 46

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 827/68

Στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 827/68, το λήμμα για τον κωδικό ΣΟ 0910 αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

«ex 0910 Ζιγγίβερι, curcuma, φύλλα δάφνης, curry και άλλα μπαχαρικά εκτός από το θυμάρι και τον κρόκο (ζαφορά)».

Άρθρο 47

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2200/96 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1 παράγραφος 2, ο πίνακας αντικαθίσταται από τον ακόλουθο πίνακα:

«Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή
0702 00 00	Ντομάτες νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη
0703	Κρεμμύδια, ασκαλώνια, σκόρδα, πράσα και άλλα παρόμοια λαχανικά, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
0704	Κράμβες, κουνουπίδια, κράμβες σγουρές, γογγυλοκράμβες και παρόμοια βρώσιμα προϊόντα του γένους Brassica, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
0705	Μαρούλια (<i>Lactuca sativa</i>) και ραδίκια (<i>Cichorium spp.</i>), νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
0706	Καρότα, γογγύλια, κοκκινογούλια για σαλάτα, λαγόχορτο (σκουλι), ραπανοσέλνα, ραπάνια και παρόμοιες βρώσιμες ρίζες, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
0707 00	Αγγούρια και αγγουράκια, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
0708	Λαχανικά λοβοφόρα, με ή χωρίς λοβό, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
ex 0709	Άλλα λαχανικά, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη, με εξαίρεση τα λαχανικά των διακρίσεων 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 και 0709 90 60
ex 0802	Άλλοι καρποί με κέλυφος, νωποί ή ξηροί, έστω και χωρίς το κέλυφος ή τη φλούδα τους, με εξαίρεση τα καρύδια του <i>avoc</i> (ή του <i>bétel</i>) και τα καρύδια του <i>cola</i> που υπάγονται στη διάκριση 0802 90 20
0803 00 11	Μπανάνες νωπές του είδους των Αντιλλών
ex 0803 00 90	Μπανάνες ξερές του είδους των Αντιλλών
0804 20 10	Σύκα νωπά
0804 30 00	Ανανάδες
0804 40 00	Αχλάδια των ποικιλιών <i>avocats</i>
0804 50 00	Αχλάδια της ποικιλίας <i>goyaves</i> , μάγκες και μαγγούστες
0805	Εσπεριδοειδή, νωπά ή ξερά
0806 10 10	Σταφύλια νωπά επιτραπέζια
0807	Πεπόνια (στα οποία περιλαμβάνονται και τα καρπούζια) και καρποί παπιάς, νωπά

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή
0808	Μήλα, αχλάδια και κυδώνια, νωπά
0809	Βερίκοκα, κεράσια, ροδάκινα (στα οποία περιλαμβάνονται και τα <i>brugnons</i> και νεκταρίνια), δαμάσκηνα και αγριοδαμάσκηνα, νωπά
0810	Άλλοι νωποί καρποί και φρούτα, νωπά
0813 50 31 0813 50 39	Μειγνυτά αποξηραμένων καρπών ή φρούτων, ή καρπών με κέλυφος των κωδικών ΣΟ 0801 και 0802
0910 20	Κρόκος (ζαφορά)
ex 0910 99	Θυμάρι, νωπό ή διατηρημένο με απλή ψύξη
ex 1211 90 85	Βασιλικός, μελισσόχορτο, μέντα, <i>origanum vulgare</i> (ρίγανη/μαντζουράνα η κοινή), δεντρολίβανο, φασκόμηλο, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
1212 99 30	Χαρούπια»

2. Οι τίτλοι I, II, III, IV, V και VI, τα άρθρα 43 και 44, τα άρθρα 47 έως 57 και τα παραρτήματα I έως V διαγράφονται.

3. Το άρθρο 46 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 46

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή διαχείρισης οπωροκηπευτικών (στο εξής καλούμενη "η επιτροπή").

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε ένα μήνα.».

Άρθρο 48

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/96 τροποποιείται ως εξής:

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Οι περιόδοι εμπορίας των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 καθορίζονται, εάν κρίνεται αναγκαίο, με τη διαδικασία του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.».

2. Οι τίτλοι I και II, τα άρθρα 23 έως 32 και τα παραρτήματα I έως III διαγράφονται.

Άρθρο 49

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2826/2000

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2826/2000 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 5 παράγραφος 3 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Όσον αφορά την προώθηση των νωπών οπωροκηπευτικών, δίνεται ιδιαίτερο βάρος στην προώθηση που απευθύνεται στα παιδιά σε εκπαιδευτικά ιδρύματα.».

2. Στο άρθρο 9 παράγραφος 2 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Το ποσοστό που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο ανέρχεται σε 60 % στην περίπτωση της προώθησης οπωροκηπευτικών που προορίζονται μόνο για παιδιά σε εκπαιδευτικά ιδρύματα.»

Άρθρο 50

Τροποποίηση της οδηγίας 2001/112/ΕΚ

Στο άρθρο 7 της οδηγίας 2001/112/ΕΚ προστίθεται η ακόλουθη περίπτωση:

«— ευθυγράμμιση της παρούσας οδηγίας με τις εξελίξεις των σχετικών διεθνών προτύπων, ανάλογα με την περίπτωση.»

Άρθρο 51

Τροποποίηση της οδηγίας 2001/113/ΕΚ

Στο άρθρο 5 της οδηγίας 2001/113/ΕΚ προστίθεται η ακόλουθη περίπτωση:

«— ευθυγράμμιση της παρούσας οδηγίας με τις εξελίξεις των σχετικών διεθνών προτύπων, ανάλογα με την περίπτωση.»

Άρθρο 52

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 33 παράγραφος 1, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) τους έχει χορηγηθεί ενίσχυση κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 38, στα πλαίσια τουλάχιστον ενός από τα καθεστώτα στήριξης που αναφέρονται στο παράρτημα VI ή, στην περίπτωση του ελαιολάδου, κατά τη διάρκεια των περιόδων εμπορίας που αναφέρονται στο άρθρο 37 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο ή, στην περίπτωση των ζαχαρότευτλων, του ζαχαροκάλαμου και του κичωρίου, αν έχουν επωφεληθεί από τη στήριξη της αγοράς κατά τη διάρκεια της αντιπροσωπευτικής περιόδου που αναφέρεται στο σημείο ΙΑ του παραρτήματος VII ή, στην περίπτωση των μπανανών, αν έχουν λάβει αντιστάθμιση για την απώλεια εισοδήματος κατά τη διάρκεια της αντιπροσωπευτικής περιόδου που αναφέρεται στο σημείο ΙΒ του παραρτήματος VII ή, στην περίπτωση των οπωροκηπευτικών, των πατατών κατανάλωσης και των φυτωρίων, αν ήταν παραγωγοί οπωροκηπευτικών, πατατών κατανάλωσης ή φυτωρίων κατά τη διάρκεια της αντιπροσωπευτικής περιόδου που προβλέπεται στα κράτη μέλη για τα εν λόγω προϊόντα σύμφωνα με το σημείο ΙΓ του παραρτήματος VII.»

2. Στο άρθρο 37 παράγραφος 1 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Όσον αφορά τα οπωροκηπευτικά, τις πατάτες κατανάλωσης και τα φυτώρια, το ποσό αναφοράς υπολογίζεται και προσαρμόζεται σύμφωνα με το σημείο ΙΓ του παραρτήματος VII.»

3. Στο άρθρο 40 η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Εάν ολόκληρη η περίοδος αναφοράς επηρεάστηκε από την περίπτωση ανωτέρας βίας ή από εξαιρετικές περιστάσεις, το κράτος μέλος υπολογίζει το ποσό αναφοράς με βάση την περίοδο 1997 ως 1999.

Στην περίπτωση των ζαχαρότευτλων, του ζαχαροκάλαμου και του κичωρίου, το ποσό αναφοράς υπολογίζεται βάσει της πλησιέστερης περιόδου εμπορίας πριν από την αντιπροσωπευτική περίοδο που έχει επιλεγεί σύμφωνα με το σημείο ΙΑ του παραρτήματος VII. Στην περίπτωση των μπανανών, το ποσό αναφοράς υπολογίζεται βάσει της πλησιέστερης περιόδου εμπορίας πριν από την αντιπροσωπευτική περίοδο που έχει επιλεγεί σύμφωνα με το σημείο ΙΒ του παραρτήματος VII. Στην περίπτωση των οπωροκηπευτικών, των πατατών κατανάλωσης και των φυτωρίων, το ποσό αναφοράς υπολογίζεται βάσει της πλησιέστερης περιόδου εμπορίας πριν από την αντιπροσωπευτική περίοδο που έχει επιλεγεί σύμφωνα με το σημείο ΙΓ του παραρτήματος VII. Στις περιπτώσεις αυτές, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών.»

4. Στο άρθρο 42 παράγραφος 8, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Ωστόσο, όταν εφαρμόζεται η παράγραφος 5, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι, για το 2007, τα αχρησιμοποίητα δικαιώματα ενίσχυσης που αντιστοιχούν σε ισοδύναμο αριθμό εκταρίων που δηλώνει ο γεωργός και χρησιμοποιούνται για πατάτες κατανάλωσης ή για οπωροκηπευτικά δεν επαναφέρονται στο εθνικό απόθεμα.»

5. Στο άρθρο 43 παράγραφος 2, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) την περίπτωση των ενισχύσεων για άμυλο γεωμήλων, αποξηραμένες χορτονομές, σπόρους για σπορά, ελαιώνες και καπνό, οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα VII, τον αριθμό των εκταρίων για την παραγωγή των οποίων χορηγήθηκε ενίσχυση κατά την περίοδο αναφοράς, όπως υπολογίζεται στα σημεία Β, Δ, ΣΤ, Η και Θ του παραρτήματος VII·

αα) στην περίπτωση των ζαχαρότευτλων, του ζαχαροκάλαμου και του κичωρίου, τον αριθμό των εκταρίων, όπως υπολογίζεται σύμφωνα με το σημείο 4 του στοιχείου ΙΑ του παραρτήματος VII·

αβ) στην περίπτωση των μπανανών, τον αριθμό των εκταρίων όπως υπολογίζεται σύμφωνα με το σημείο ΙΒ του παραρτήματος VII·

αγ) στην περίπτωση των οπωροκηπευτικών, των πατατών κατανάλωσης και των φυτωρίων, τον αριθμό των εκταρίων όπως υπολογίζεται σύμφωνα με το σημείο ΙΓ του παραρτήματος VII·

6. Στο άρθρο 44 παράγραφος 2, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ο όρος “επιλέξιμα εκτάρια” σημαίνει επίσης:

α) εκτάσεις φυτεμένες με λυκίσκο ή οι οποίες υπάγονται σε υποχρέωση προσωρινής παύσης της καλλιέργειας·

β) εκτάσεις φυτεμένες με ελαιόδεντρα·

γ) εκτάσεις φυτεμένες με μπανανόδεντρα·

δ) εκτάσεις με μόνιμες καλλιέργειες οπωροκηπευτικών·

ε) φυτώρια.»

7. Στο άρθρο 45 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3. Ωστόσο, για το 2007, στα κράτη μέλη που δεν έχουν χρησιμοποιήσει τη δυνατότητα του άρθρου 71 και δεν χρησιμοποιούν τη δυνατότητα του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 51, αχρησιμοποιήτα δικαιώματα ενίσχυσης που αντιστοιχούν σε ισοδύναμο αριθμό εκταρίων που δηλώνει ο γεωργός και χρησιμοποιούνται για πατάτες κατανάλωσης ή για οπωροκηπευτικά δεν επαναφέρονται στο εθνικό απόθεμα.»

8. Το άρθρο 51 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 51

Γεωργική χρήση της γης

Οι γεωργοί μπορούν να χρησιμοποιούν τα αγροτεμάχια που δηλώνουν σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 3 για κάθε γεωργική δραστηριότητα εκτός από τις μόνιμες καλλιέργειες. Ωστόσο, οι γεωργοί μπορούν να χρησιμοποιούν τα αγροτεμάχια για:

- α) λυκίσκο·
- β) ελαιόδεντρα·
- γ) μπανάνες·
- δ) μόνιμες καλλιέργειες οπωροκηπευτικών·
- ε) φυτώρια.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν έως την 1η Νοεμβρίου 2007 ότι, έως την ημερομηνία που θα καθοριστεί από το κράτος μέλος αλλά το αργότερο στις 31 Νοεμβρίου 2010, τα αγροτεμάχια μιας ή περισσότερων περιοχών του κράτους μέλους δεν επιτρέπεται να εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται για:

- α) την παραγωγή ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτήν, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να επιτρέπουν δευτερεύουσες καλλιέργειες στα επιλέξιμα εκτάρια για χρονικό διάστημα τριών μηνών το πολύ αρχής γενομένης από τις 15 Αυγούστου· ωστόσο, κατόπιν αιτήματος ενός κράτους μέλους, η ημερομηνία αυτή μπορεί να τροποποιηθεί με τη διαδικασία της παραγράφου 2 του άρθρου 144, για τις περιοχές στις οποίες τα σιτηρά συγκομίζονται συνήθως νωρίτερα για κλιματικούς λόγους, ή/και
- β) την παραγωγή πατατών κατανάλωσης, ή/και
- γ) φυτώρια.»

9. Το άρθρο 60 παράγραφος 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«8. Όταν ένα κράτος μέλος αποφασίζει να χρησιμοποιήσει την παρέκκλιση του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 51, μπορεί επίσης να αποφασίζει, έως την 1η Νοεμβρίου 2007, να

εφαρμόσει τις παραγράφους 1 έως 7 του παρόντος άρθρου κατά την ίδια περίοδο. Οι παράγραφοι 1 έως 7 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε καμία άλλη περίπτωση.»

10. Στο άρθρο 63 παράγραφος 3 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Όσον αφορά την ενσωμάτωση της συνιστώσας των ενισχύσεων για οπωροκηπευτικά, πατάτες κατανάλωσης και φυτώρια στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν, έως την 1η Απριλίου 2008, να εφαρμόσουν την παρέκκλιση του πρώτου εδαφίου.»

11. Το άρθρο 64 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ανάλογα με την επιλογή κάθε κράτους μέλους, η Επιτροπή καθορίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 144 παράγραφος 2, ένα ανώτατο όριο για κάθε άμεση ενίσχυση που αναφέρεται, αντίστοιχα, στα άρθρα 66 έως 69.

Το ανώτατο αυτό όριο ισούται προς τη συνιστώσα κάθε τύπου άμεσης ενίσχυσης εντός των ανωτάτων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 41, πολλαπλασιαζόμενη επί τα ποσοστά μείωσης που εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τα άρθρα 66 έως 69.

Το συνολικό πόσο των καθοριζόμενων ανωτάτων ορίων αφαιρείται από τα εθνικά ανώτατα όρια του άρθρου 41 με τη διαδικασία του άρθρου 144 παράγραφος 2.»

12. Το άρθρο 65 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Για τα δικαιώματα που χορηγούνται στους γεωργούς, μετά τις τυχόν μειώσεις δυνάμει του άρθρου 41, η συνιστώσα του ποσού αναφοράς που προκύπτει από κάθε άμεση ενίσχυση που αναφέρεται, αντίστοιχως, στα άρθρα 66 έως 69 μειώνεται κατά το ποσοστό που καθορίζουν τα κράτη μέλη εντός του ορίου που καθορίζεται στα άρθρα 66 έως 69, και για τις άμεσες ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 68β, εντός της περιόδου που καθορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο.»

13. Μετά το άρθρο 68α προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 68β

Μεταβατικές ενισχύσεις για τα οπωροκηπευτικά

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν, έως την 1η Νοεμβρίου 2007, να παρακρατούν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011, έως και το 50 % της συνιστώσας των εθνικών ανωτάτων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 41 η οποία αντιστοιχεί σε ορισμένες τομάτες που παραδίδονται για μεταποίηση και ήταν επιλέξιμες δυνάμει του καθεστώτος ενισχύσεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96.

Στην περίπτωση αυτήν, και εντός του ανωτάτου ορίου που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 64 παράγραφος 2, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καταβάλλει, σε ετήσια βάση, πρόοδητη ενίσχυση στους γεωργούς.

Η πρόοδητη ενίσχυση καταβάλλεται στους γεωργούς που παράγουν τις τομάτες αυτές υπό τις προϋποθέσεις του κεφαλαίου 10ζ του τίτλου IV.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν, έως την 1η Νοεμβρίου 2007, να παρακρατούν:

- α) έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010, έως και το 100 % της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 41 η οποία αντιστοιχεί σε ορισμένες καλλιέργειες οπωροκηπευτικών, πλην των ετήσιων καλλιεργειών που αναφέρονται στο τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, οι οποίες παραδίδονται για μεταποίηση και ήταν επιλέξιμες δυνάμει των καθεστώτων ενισχύσεων των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και (ΕΚ) αριθ. 2202/96, και
- β) από την 1η Ιανουαρίου 2011 και έως τις 31 Δεκεμβρίου 2012, έως και το 75 % της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 41 η οποία αντιστοιχεί σε ορισμένες καλλιέργειες οπωροκηπευτικών, πλην των ετήσιων καλλιεργειών που αναφέρονται στο τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, οι οποίες παραδίδονται για μεταποίηση και ήταν επιλέξιμες δυνάμει των καθεστώτων ενισχύσεων των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και (ΕΚ) αριθ. 2202/96.

Στην περίπτωση αυτήν, και εντός του ανώτατου ορίου που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 64 παράγραφος 2, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καταβάλλει, σε ετήσια βάση, πρόσθετη ενίσχυση στους γεωργούς.

Η πρόσθετη ενίσχυση καταβάλλεται στους γεωργούς που παράγουν ένα ή περισσότερα από αυτά τα ορισμένα οπωροκηπευτικά που παραδίδονται για μεταποίηση και ήταν επιλέξιμα δυνάμει των καθεστώτων ενισχύσεων των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και (ΕΚ) αριθ. 2202/96, όπως καθορίζεται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, υπό τις προϋποθέσεις του κεφαλαίου 10ζ του τίτλου IV:

- α) νωπά σύκα·
- β) νωπά εσπεριδοειδή·
- γ) επιτραπέζια σταφύλια·
- δ) αχλάδια·
- ε) ροδάκινα και νεκταρίνια, και
- στ) ορισμένοι τύποι δαμάσκινων προερχόμενοι από δαμάσκηνα "d'Ente".

3. Η συνιστώσα των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και αντιστοιχεί στις τομάτες είναι η εξής:

Κράτος μέλος	Ποσό (εκατ. EUR ανά ημερολογιακό έτος)
Βουλγαρία	5,394
Τσεχική Δημοκρατία	0,414
Ελλάδα	35,733
Ισπανία	56,233
Γαλλία	8,033
Ιταλία	183,967

Κράτος μέλος	Ποσό (εκατ. EUR ανά ημερολογιακό έτος)
Κύπρος	0,274
Μάλτα	0,932
Ουγγαρία	4,512
Ρουμανία	1,738
Πολωνία	6,715
Πορτογαλία	33,333
Σλοβακία	1,018

4. Η συνιστώσα των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρεται στην παράγραφο 2 και αντιστοιχεί στις καλλιέργειες οπωροκηπευτικών, πλην των ετήσιων καλλιεργειών, είναι η εξής:

Κράτος μέλος	Ποσό (εκατ. EUR ανά ημερολογιακό έτος)
Βουλγαρία	0,851
Τσεχική Δημοκρατία	0,063
Ελλάδα	153,833
Ισπανία	110,633
Γαλλία	44,033
Ιταλία	131,700
Κύπρος	Το 2008: 4,793 Το 2009: 4,856 Το 2010: 4,919 Το 2011: 4,982 Το 2012: 5,045
Ουγγαρία	0,244
Ρουμανία	0,025
Πορτογαλία	2,400
Σλοβακία	0,007»

14. Το άρθρο 71ζ διαγράφεται,

15. Στο άρθρο 71α παράγραφος 2 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Ωστόσο, όσον αφορά την ενσωμάτωση της συνιστώσας των ενισχύσεων για οπωροκηπευτικά στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, τα νέα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν, έως την 1η Απριλίου 2008 ή την 1η Αυγούστου του έτους που προηγείται του πρώτου έτους εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, να εφαρμόσουν την παρέκκλιση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο.»

16. Στον τίτλο IV, μετά το κεφάλαιο 10στ, προστίθενται τα ακόλουθα κεφάλαια:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10ζ

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΟΠΩΡΟΚΗΠΕΥΤΙΚΑ

Άρθρο 110κ

Μεταβατικές στρεμματικές ενισχύσεις

1. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 68β παράγραφος 1 ή του άρθρου 143βγ παράγραφος 1, κατά την περίοδο που αναφέρεται στις εν λόγω διατάξεις, επιτρέπεται να χορηγείται μεταβατική στρεμματική ενίσχυση, υπό τους όρους του παρόντος κεφαλαίου, στους γεωργούς που παράγουν ορισμένες τομάτες, όπως καθορίζεται από τα κράτη μέλη, οι οποίες παραδίδονται για μεταποίηση.

2. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 68β παράγραφος 2 ή του άρθρου 143βγ παράγραφος 2, κατά την περίοδο που αναφέρεται στις εν λόγω διατάξεις, επιτρέπεται να χορηγείται μεταβατική στρεμματική ενίσχυση, υπό τους όρους του παρόντος κεφαλαίου, στους γεωργούς που παράγουν ορισμένα προϊόντα οπωροκηπευτικών που απαριθμούνται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 68β παράγραφος 2, όπως καθορίζεται από τα κράτη μέλη, τα οποία παραδίδονται για μεταποίηση.

Άρθρο 110κα

Ποσό της ενίσχυσης και επιλεξιμότητα

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν την ενίσχυση ανά εκτάριο στο οποίο καλλιεργούνται τομάτες και κάθε προϊόν οπωροκηπευτικών που απαριθμείται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 68β παράγραφος 2 βάσει αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων.

2. Το συνολικό ποσό ενισχύσεων δεν υπερβαίνει ποτέ το ανώτατο όριο που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 64 παράγραφος 2 ή το άρθρο 143βγ.

3. Η ενίσχυση χορηγείται μόνον για τις εκτάσεις των οποίων η παραγωγή καλύπτεται από σύμβαση για μεταποίηση σε ένα από τα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/1996.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαρτούν τη χορήγηση κοινοτικής ενίσχυσης από περαιτέρω αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, μεταξύ άλλων από την προϋπόθεση να είναι οι γεωργοί μέλη μιας οργάνωσης παραγωγών ή ομάδας παραγωγών αναγνωρισμένης, αντίστοιχα, δυνάμει του άρθρου 4 ή του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1182/2007 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 2007, για τον καθορισμό των ειδικών κανόνων για τον τομέα των οπωροκηπευτικών (*).

5. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την απόφασή τους να εφαρμόσουν το άρθρο 68β ή το άρθρο 143βγ, το ποσό που παρακρατείται δυνάμει του άρθρου 68β ή του άρθρου 143βγ και τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου έως την 1η Νοεμβρίου 2007.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10η

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΛΑΚΟΥΣ ΚΑΡΠΟΥΣ

Άρθρο 110κβ

Ενίσχυση για τους μαλακούς καρπούς

1. Μεταβατική στρεμματική ενίσχυση χορηγείται κατά την περίοδο που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2012 για τις φράουλες που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0810 10 00 και τα σμέουρα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0810 20 10, τα οποία παραδίδονται για μεταποίηση.

2. Η ενίσχυση χορηγείται μόνον για τις εκτάσεις των οποίων η παραγωγή καλύπτεται από σύμβαση για μεταποίηση σε ένα από τα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/1996.

3. Η κοινοτική ενίσχυση ανέρχεται σε 230 ευρώ/εκτάριο το χρόνο.

4. Τα κράτη μέλη επιτρέπεται να καταβάλλουν εθνική ενίσχυση επιπλέον της κοινοτικής ενίσχυσης. Το συνολικό ποσό της καταβαλλόμενης κοινοτικής και εθνικής ενίσχυσης δεν υπερβαίνει τα 400 ευρώ/εκτάριο το χρόνο.

5. Η ενίσχυση καταβάλλεται μόνον για τις μέγιστες εθνικές εγγυημένες εκτάσεις που κατανέμονται στα κράτη μέλη ως εξής:

Κράτος μέλος	Εθνική εγγυημένη έκταση (εκτάρια)
Βουλγαρία	2 400
Ουγγαρία	1 700
Λεττονία	400
Λιθουανία	600
Πολωνία	48 000

Εάν η επιλέξιμη έκταση σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος και σε ένα συγκεκριμένο έτος υπερβαίνει τη μέγιστη εθνική εγγυημένη έκταση, το ποσό της ενίσχυσης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 μειώνεται αναλογικά προς την υπέρβαση της μέγιστης εθνικής εγγυημένης έκτασης.

6. Τα άρθρα 143α και 143γ δεν εφαρμόζονται στη μεταβατική ενίσχυση για τους μαλακούς καρπούς.

(*) ΕΕ L 273 της 17.10.2007, σ. 1.»

17. Στο άρθρο 143β, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής που αναφέρεται στην παράγραφο 9, τα νέα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν, το αργότερο έως την ημερομηνία προσχώρησης, να αντικαταστήσουν τις άμεσες ενισχύσεις, εκτός από τις ενισχύσεις για ενεργειακές καλλιέργειες που προβλέπονται στο κεφάλαιο 5 του τίτλου IV και τη μεταβατική ενίσχυση για τους μαλακούς καρπούς που προβλέπεται στο κεφάλαιο 10η του τίτλου IV, με ενιαία στρεμματική ενίσχυση η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2.»

18. Στο άρθρο 143β παράγραφος 3, η τρίτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— προσαρμοζόμενο χρησιμοποιώντας το σχετικό ποσοστό που αναφέρεται στο άρθρο 143α για τη βαθμιαία εισαγωγή άμεσων ενισχύσεων, εκτός από τα ποσά που διατίθενται σύμφωνα με το σημείο 2 του στοιχείου ΙΑ του παραρτήματος VII ή σύμφωνα με τη διαφορά μεταξύ αυτών των ποσών και των ποσών που πράγματι εφαρμόζονται κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 143βα, παράγραφος 4, και εκτός από τα ποσά που αντιστοιχούν στον τομέα οπωροκηπευτικών σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 68β ή σύμφωνα με τη διαφορά μεταξύ των ποσών αυτών και των ποσών που πράγματι εφαρμόζονται κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 143ββ παράγραφος 4 και στο άρθρο 143βγ παράγραφος 3.»

19. Μετά το άρθρο 143βα προστίθενται το εξής:

«Άρθρο 143βα

Χωριστή ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 143β, τα νέα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης μπορούν να αποφασίζουν, το αργότερο την 1η Νοεμβρίου 2007, να χορηγήσουν χωριστή ενίσχυση στους γεωργούς οι οποίοι είναι επιλέξιμοι βάσει του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης. Η ενίσχυση αυτή χορηγείται βάσει αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων όπως εκείνα που προβλέπονται στην πρώτη παράγραφο του σημείου ΙΓ του παραρτήματος VII και για μια αντιπροσωπευτική περίοδο όπως ορίζεται στην εν λόγω παράγραφο.

2. Η χωριστή ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά χορηγείται εντός των ορίων της συνιστώσας του εθνικού ανώτατου ορίου που αναφέρεται στο άρθρο 71γ η οποία αντιστοιχεί στα οπωροκηπευτικά.

3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 2, κάθε ενδιαφερόμενο νέο κράτος μέλος μπορεί να αποφασίζει, έως την 1η Νοεμβρίου 2007, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, να εφαρμόσει, για τη χωριστή ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά, ανώτατο όριο χαμηλότερο από αυτό που αναφέρεται στην εν λόγω παράγραφο.

4. Τα κεφάλαια που διατίθενται για τη χορήγηση της χωριστής ενίσχυσης για τα οπωροκηπευτικά σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 3, δεν περιλαμβάνονται στο ετήσιο χρηματοδοτικό κονδύλι που αναφέρεται στο άρθρο 143β παράγραφος 3.

5. Τα άρθρα 143α και 143γ δεν εφαρμόζονται στη χωριστή ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά.

6. Σε περίπτωση πραγματικής ή αναμενόμενης κληρονομιάς, η χωριστή πληρωμή για τα οπωροκηπευτικά χορηγείται στους γεωργούς που κληρονόμησαν την εκμετάλλευση, υπό την προϋπόθεση ότι είναι επιλέξιμοι δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης.

Άρθρο 143βγ

Μεταβατική ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 143β, τα νέα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης

μπορούν να αποφασίζουν, έως την 1η Νοεμβρίου 2007, να παρακρατήσουν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011, έως και το 50 % της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 41 η οποία αντιστοιχεί στις τομάτες που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0702 00 00.

Στην περίπτωση αυτήν, και εντός του ανώτατου ορίου που καθορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 144 παράγραφος 2, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καταβάλλει, σε ετήσια βάση, πρόσθετη ενίσχυση στους γεωργούς.

Η πρόσθετη ενίσχυση καταβάλλεται στους γεωργούς που παράγουν τομάτες υπό τις προϋποθέσεις του κεφαλαίου 10ζ του τίτλου IV.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 143β, τα νέα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης μπορούν να αποφασίσουν, έως την 1η Νοεμβρίου 2007, να παρακρατούν:

α) έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010, έως και το 100 % της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 71γ η οποία αντιστοιχεί σε καλλιέργειες οπωροκηπευτικών πλην των ετήσιων καλλιεργειών που απαριθμούνται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 68β παράγραφος 2·

β) από την 1η Ιανουαρίου 2011 και έως τις 31 Δεκεμβρίου 2012, έως και το 75 % της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 71γ η οποία αντιστοιχεί σε καλλιέργειες οπωροκηπευτικών πλην των ετήσιων καλλιεργειών που απαριθμούνται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 68β παράγραφος 2.

Στην περίπτωση αυτήν, και εντός του ανώτατου ορίου που καθορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 144 παράγραφος 2, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καταβάλλει, σε ετήσια βάση, πρόσθετη ενίσχυση στους γεωργούς.

Η πρόσθετη ενίσχυση χορηγείται στους γεωργούς που παράγουν ένα ή περισσότερα προϊόντα οπωροκηπευτικών, όπως καθορίζονται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, τα οποία απαριθμούνται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 68β παράγραφος 2.

3. Τα κεφάλαια που διατίθενται για τη χορήγηση της μεταβατικής ενίσχυσης για τα οπωροκηπευτικά σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, δεν περιλαμβάνονται στο ετήσιο χρηματοδοτικό κονδύλι που αναφέρεται στο άρθρο 143β παράγραφος 3.

4. Τα άρθρα 143α και 143γ δεν εφαρμόζονται στη χωριστή ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά.»

20. Στο άρθρο 145 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο μετά το στοιχείο δ)γ):

«δ)δ) τους λεπτομερείς εκτελεστικούς κανόνες σχετικά με την ενσωμάτωση της στήριξης για τα οπωροκηπευτικά, τις πατάτες κατανάλωσης και τα φυτώρια στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης και σχετικά με τις ενισχύσεις που αναφέρονται στα κεφάλαια 10ζ και 10η του τίτλου IV.»

21. Το άρθρο 155 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 155

Άλλες μεταβατικές διατάξεις

Τα περαιτέρω μέτρα που απαιτούνται για να διευκολυνθεί η μετάβαση από τις ρυθμίσεις των αναφερόμενων στα άρθρα 152 και 153 κανονισμών και των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 404/93, (ΕΚ) αριθ. 2200/96, (ΕΚ) αριθ. 2201/96, (ΕΚ) αριθ. 2202/96 και (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 σε εκείνες του παρόντος κανονισμού, κυρίως όσες αφορούν την εφαρμογή των άρθρων 4 και 5 και του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1259/1999 και του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, καθώς και η μετάβαση από τις διατάξεις που αφορούν τα σχέδια βελτίωσης που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 σε εκείνες των άρθρων 83 έως 87 του παρόντος κανονισμού, μπορούν να θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 144 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού. Οι κανονισμοί και τα άρθρα που αναφέρονται στα άρθρα 152 και 153 εξακολουθούν να ισχύουν για τους σκοπούς του καθορισμού των ποσών αναφοράς που αναφέρονται στο παράρτημα VII.»

22. Τα παραρτήματα τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 53

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 318/2006 τροποποιείται ως εξής:

1. Στις παραγράφους 1, 2 και 4 του άρθρου 32, μετά τις λέξεις «Παράρτημα VII», προστίθενται οι λέξεις «ή στο παράρτημα VIII».
2. Μετά το παράρτημα VII προστίθεται το ακόλουθο παράρτημα:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Μεταποιημένα προϊόντα με βάση τα οπωροκηπευτικά

Τα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά (*).

(*) ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 29. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1182/2007 (ΕΕ L 273 της 17.10.2007, σ. 1.).»

Άρθρο 54

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2202/96 καταργείται.

Άρθρο 55

Μεταβατικές διατάξεις

1. Τα καθεστώτα ενίσχυσης που προβλέπονται στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και (ΕΚ) αριθ. 2202/96 και καταργούνται με

τον παρόντα κανονισμό εξακολουθούν να ισχύουν για κάθε ένα από τα σχετικά προϊόντα για την περίοδο εμπορίας του η οποία λήγει κατά τη διάρκεια του 2008.

2. Οι οργανώσεις παραγωγών και οι ενώσεις οργανώσεων παραγωγών, οι οποίες ήταν ήδη αναγνωρισμένες δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού εξακολουθούν να αναγνωρίζονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Εφόσον απαιτείται, προσαρμόζονται στις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010.

3. Κατόπιν σχετικής αιτήσεως μιας οργάνωσης παραγωγών, τα επιχειρησιακά προγράμματα που είχαν εγκριθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 πριν από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού:

- α) μπορούν να εξακολουθούν να εφαρμόζονται έως τη λήξη τους, ή
- β) τροποποιούνται για να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, ή
- γ) αντικαθίστανται από νέα επιχειρησιακά προγράμματα που εγκρίνονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Τα στοιχεία ε) και στ) του άρθρου 10 παράγραφος 3 εφαρμόζονται στα επιχειρησιακά προγράμματα τα οποία υποβάλλονται κατά τη διάρκεια του 2007 αλλά δεν έχουν ακόμη εγκριθεί κατά την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και τα οποία πληρούν κατά τα άλλα τα κριτήρια των εν λόγω στοιχείων.

4. Οι ομάδες παραγωγών στις οποίες είχε χορηγηθεί προαναγνώριση δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 εξακολουθούν να επωφελούνται από την εν λόγω προαναγνώριση δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Τα σχέδια αναγνώρισης που είχαν εγκριθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 εξακολουθούν να επωφελούνται από την εν λόγω έγκριση δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, τα σχέδια τροποποιούνται, εφόσον απαιτείται, ώστε η ομάδα παραγωγών να είναι σε θέση να ανταποκρίνεται στα κριτήρια αναγνώρισης οργανώσεων παραγωγών που καθορίζονται στο άρθρο 4 του παρόντος κανονισμού. Όσον αφορά αυτές τις ομάδες παραγωγών των κρατών μελών που προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004 ή αργότερα, τα ποσοστά ενίσχυσης που καθορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφος 4 στοιχείο α) εφαρμόζονται στα σχέδια αναγνώρισης από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

5. Οι συμβάσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96 και καλύπτουν περισσότερες της μιας περιόδους εμπορίας του καθεστώτος ενίσχυσης για τη μεταποίηση εσπεριδοειδών και οι οποίες αφορούν την περίοδο εμπορίας που αρχίζει την 1η Οκτωβρίου 2008 ή μεταγενέστερες περιόδους εμπορίας μπορούν, εφόσον συμφωνούν και τα δύο μέρη της σύμβασης, να τροποποιούνται ή να τερματίζονται για να ληφθούν υπόψη η κατάργηση του εν λόγω κανονισμού και η συνακόλουθη κατάργηση της ενίσχυσης. Στα ενδιαφερόμενα μέρη, δεν επιβάλλονται κυρώσεις δυνάμει του εν λόγω κανονισμού ή των εκτελεστικών κανόνων του λόγω αυτής της τροποποίησης ή αυτού του τερματισμού.

6. Όταν ένα κράτος μέλος χρησιμοποιεί τη μεταβατική ρύθμιση του άρθρου 68β ή του άρθρου 143βγ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, οι κανόνες που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 ή το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96 για τα στοιχειώδη χαρακτηριστικά των πρώτων υλών που παραδίδονται για μεταποίηση και τις στοιχειώδεις ποιοτικές απαιτήσεις για τα τελικά προϊόντα εξακολουθούν να ισχύουν για τις πρώτες ύλες που συγκομίζονται στην επικράτεια αυτού του κράτους μέλους.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 26 Σεπτεμβρίου 2007.

Άρθρο 56

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2008.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. SILVA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

**Πλήρης κατάλογος των κανόνων οι οποίοι μπορούν να επεκτεινούνται στους παραγωγούς που δεν είναι μέλη οργανώσεων
δυνάμει του άρθρου 14 και του άρθρου 23**

1. Κανόνες παροχής πληροφοριών σχετικά με την παραγωγή
 - α) κοινοποίηση των προθέσεων καλλιέργειας, ανά προϊόν και, ενδεχομένως, ανά ποικιλία·
 - β) κοινοποίηση της θέσης σε καλλιέργεια·
 - γ) κοινοποίηση των συνολικών καλλιεργουμένων εκτάσεων, ανά προϊόν και, ει δυνατόν, ανά ποικιλία·
 - δ) κοινοποίηση των προβλεπόμενων ποσοτήτων σε τόνους και των πιθανών ημερομηνιών συγκομιδής, ανά προϊόν και, ει δυνατόν, ανά ποικιλία·
 - ε) περιοδική κοινοποίηση των συγκομιζόμενων ποσοτήτων και των διαθέσιμων αποθεμάτων, ανά ποικιλία·
 - στ) πληροφορίες σχετικά με τις δυνατότητες αποθήκευσης.
2. Κανόνες παραγωγής
 - α) επιλογή των σπόρων που θα χρησιμοποιηθούν ανάλογα με τον προβλεπόμενο προορισμό του προϊόντος (αγορά νωπών προϊόντων ή βιομηχανική μεταποίηση)·
 - β) αραίωμα των σπορώνων.
3. Κανόνες εμπορίας
 - α) συγκεκριμένες ημερομηνίες για την έναρξη της συγκομιδής, κλιμάκωση της διάθεσης στην αγορά·
 - β) στοιχειώδεις απαιτήσεις ποιότητας και μεγέδους·
 - γ) προετοιμασία, παρουσίαση, συσκευασία και επισήμανση στο πρώτο στάδιο της διάθεσης στην αγορά·
 - δ) ένδειξη της καταγωγής του προϊόντος.
4. Κανόνες σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος
 - α) χρησιμοποίηση λιπασμάτων και κόπρου·
 - β) χρησιμοποίηση φυτοπροστατευτικών προϊόντων και άλλων μεθόδων προστασίας των καλλιεργειών·
 - γ) μέγιστη περιεκτικότητα των σπυροκηπευτικών σε υπολείμματα φυτοπροστατευτικών προϊόντων και λιπασμάτων·
 - δ) κανόνες σχετικά με τη διάθεση των υποπροϊόντων και των αποβλήτων·
 - ε) κανόνες σχετικά με την απόσυρση των προϊόντων από την αγορά.
5. Κανόνες για τις ενέργειες προώθησης και επικοινωνίας στη συνάρτηση της πρόληψης και της διαχείρισης κρίσεων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Τα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 τροποποιούνται ως εξής:

1. Στο παράρτημα I:

- α) ο στίχος που αφορά τη σταφίδα διαγράφεται, και
- β) μετά το στίχο για τα ζαχαρότευτλα και το ζαχαροκάλαμο που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ζάχαρης, προστίθενται οι ακόλουθοι στίχοι:

«Οπωροκηπευτικά που παραδίδονται για μεταποίηση	Τίτλος IV, κεφάλαιο 10ζ του παρόντος κανονισμού	Μεταβατικές ενισχύσεις για τα οπωροκηπευτικά
Φράουλες και σμέουρα που παραδίδονται για μεταποίηση	Τίτλος IV, κεφάλαιο 10η του παρόντος κανονισμού	Μεταβατική ενίσχυση για τους μαλακούς καρπούς
Οπωροκηπευτικά	Άρθρο 143ββ του παρόντος κανονισμού	Χωριστή ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά»

2. Το παράρτημα II αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Εθνικά ανώτατα όρια που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 2

(σε εκατ. ευρώ)

Κράτος μέλος	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Βέλγιο	4,7	6,4	8,0	8,0	8,1	8,1	8,1	8,1
Δανία	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Γερμανία	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Ελλάδα	45,4	61,1	76,4	79,7	79,7	79,7	79,7	79,7
Ισπανία	56,9	77,3	97,0	103,8	103,9	103,9	103,9	103,9
Γαλλία	51,4	68,7	85,9	87,0	87,0	87,0	87,0	87,0
Ιρλανδία	15,3	20,5	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6
Ιταλία	62,3	84,5	106,4	116,5	116,6	116,6	116,6	116,6
Λουξεμβούργο	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Κάτω Χώρες	6,8	9,5	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0
Αυστρία	12,4	17,1	21,3	21,4	21,4	21,4	21,4	21,4
Πορτογαλία	10,8	14,6	18,2	19,6	19,6	19,6	19,6	19,6
Φινλανδία	8,0	10,9	13,7	13,8	13,8	13,8	13,8	13,8
Σουηδία	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Ηνωμένο Βασίλειο	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5»

3. Στο παράρτημα V, διαγράφονται οι στίχοι που αφορούν τη σταφίδα, τα εσπεριδοειδή και τις τομάτες που προορίζονται για μεταποίηση.

4. Στο παράρτημα VII, προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«Γ. Οπωροκηπευτικά, πατάτες κατανάλωσης και φυτώρια

Τα κράτη μέλη καθορίζουν το ποσό που πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στο ποσό αναφοράς κάθε γεωργού με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, όπως:

- το ποσό που έλαβε ο γεωργός, άμεσα ή έμμεσα, για μέτρα στήριξης της αγοράς όσον αφορά τα οπωροκηπευτικά, τις πατάτες κατανάλωσης και τα φυτώρια,
- τη χρησιμοποιηθείσα έκταση για την παραγωγή οπωροκηπευτικών, πατατών κατανάλωσης και φυτωρίων,
- την παραχθείσα ποσότητα οπωροκηπευτικών, πατατών κατανάλωσης και φυτωρίων,

όσον αφορά την αντιπροσωπευτική περίοδο, η οποία μπορεί να διαφέρει ανά προϊόν, για μία ή περισσότερες περιόδους εμπορίας, αρχίζοντας από την περίοδο εμπορίας που λήγει το 2001 και, στην περίπτωση των κρατών μελών που προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004 ή αργότερα, από την περίοδο εμπορίας που λήγει το 2004, έως την περίοδο εμπορίας που λήγει το 2007.

Τα κράτη μέλη υπολογίζουν τα επιλέξιμα εκτάρια που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού βάσει αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων, όπως οι εκτάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεύτερη περίπτωση.

Η εφαρμογή των κριτηρίων που προβλέπονται στο παρόν σημείο μπορεί να διαφέρει ανάλογα με τα οπωροκηπευτικά, τις πατάτες κατανάλωσης και τα φυτώρια, αν αιτιολογείται δεόντως και με αντικειμενικό τρόπο. Με τον ίδιο τρόπο, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να μην καθορίζουν τα ποσά που πρέπει να περιλαμβάνονται στο ποσό αναφοράς και τα επιλέξιμα εκτάρια δυνάμει του παρόντος σημείου πριν από το τέλος μεταβατικής τριετούς περιόδου που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2010.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως “οπωροκηπευτικά” νοούνται τα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96, ως δε “πατάτες κατανάλωσης” νοούνται οι πατάτες του κωδικού ΣΟ 0701 εκτός από εκείνες που προορίζονται για την παρασκευή αμύλου πατάτας για τις οποίες χορηγείται ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 93.».

5. Τα παραρτήματα VIII και VIIIα αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Εθνικά ανώτατα ποσά που αναφέρονται στο άρθρο 41

(σε χιλιάδες EUR)

Κράτος μέλος	2005	2006	2007	2008	2009	2010 και επόμενα έτη
Βέλγιο	411 053	580 376	593 395	606 935	614 179	611 805
Δανία	943 369	1 015 479	1 021 296	1 027 278	1 030 478	1 030 478
Γερμανία	5 148 003	5 647 175	5 695 607	5 744 240	5 770 254	5 774 254
Ελλάδα	838 289	2 143 603	2 171 217	2 365 298	2 367 713	2 178 382
Ισπανία	3 266 092	4 635 365	4 649 913	4 830 954	4 838 536	4 840 413
Γαλλία	7 199 000	8 236 045	8 282 938	8 382 272	8 407 555	8 415 555
Ιρλανδία	1 260 142	1 335 311	1 337 919	1 340 752	1 342 268	1 340 521
Ιταλία	2 539 000	3 791 893	3 813 520	4 151 330	4 163 175	4 184 720
Λουξεμβούργο	33 414	36 602	37 051	37 051	37 051	37 051
Κάτω Χώρες	386 586	428 329	833 858	846 389	853 090	853 090
Αυστρία	613 000	633 577	737 093	742 610	745 561	744 955
Πορτογαλία	452 000	504 287	571 377			
Φινλανδία	467 000	561 956	563 613	565 690	566 801	565 520
Σουηδία	637 388	670 917	755 045	760 281	763 082	763 082
Ηνωμένο Βασίλειο	3 697 528	3 944 745	3 960 986	3 977 175	3 985 834	3 975 849

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIIIα

Εθνικά ανώτατα όρια που αναφέρονται στο άρθρο 71γ

(σε χιλιάδες EUR)

Ημερολογιακό έτος	Βουλγαρία	Τσεχική Δημοκρατία	Εσθονία	Κύπρος	Λεττονία	Λιθουανία	Ουγγαρία	Μάλτα	Ρουμανία	Πολωνία	Σλοβενία	Σλοβακία
2005		228 800	23 400	8 900	33 900	92 000	350 800	670		724 600	35 800	97 700
2006		294 551	27 300	12 500	43 819	113 847	446 305	830		980 835	44 184	127 213
2007	200 384	377 919	40 400	17 660	60 764	154 912	540 286	1 668	441 930	1 263 706	59 026	161 362
2008	246 766	470 463	50 500	27 167	75 610	193 076	677 521	3 017	532 444	1 579 292	73 618	201 937
2009	287 399	559 622	60 500	31 670	90 016	230 560	807 366	3 434	623 399	1 877 107	87 942	240 014
2010	327 621	645 222	70 600	36 173	103 916	267 260	933 966	3 851	712 204	2 162 207	101 959	276 514
2011	407 865	730 922	80 700	40 676	117 816	303 960	1 060 666	4 268	889 814	2 447 207	115 976	313 114
2012	488 209	816 522	90 800	45 179	131 716	340 660	1 187 266	4 685	1 067 425	2 732 307	129 993	349 614
2013	568 553	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 245 035	3 017 407	144 110	386 214
2014	648 897	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 422 645	3 017 407	144 110	386 214
2015	729 241	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 600 256	3 017 407	144 110	386 214
2016 και επόμενα έτη	809 585	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 777 866	3 017 407	144 110	386 214»